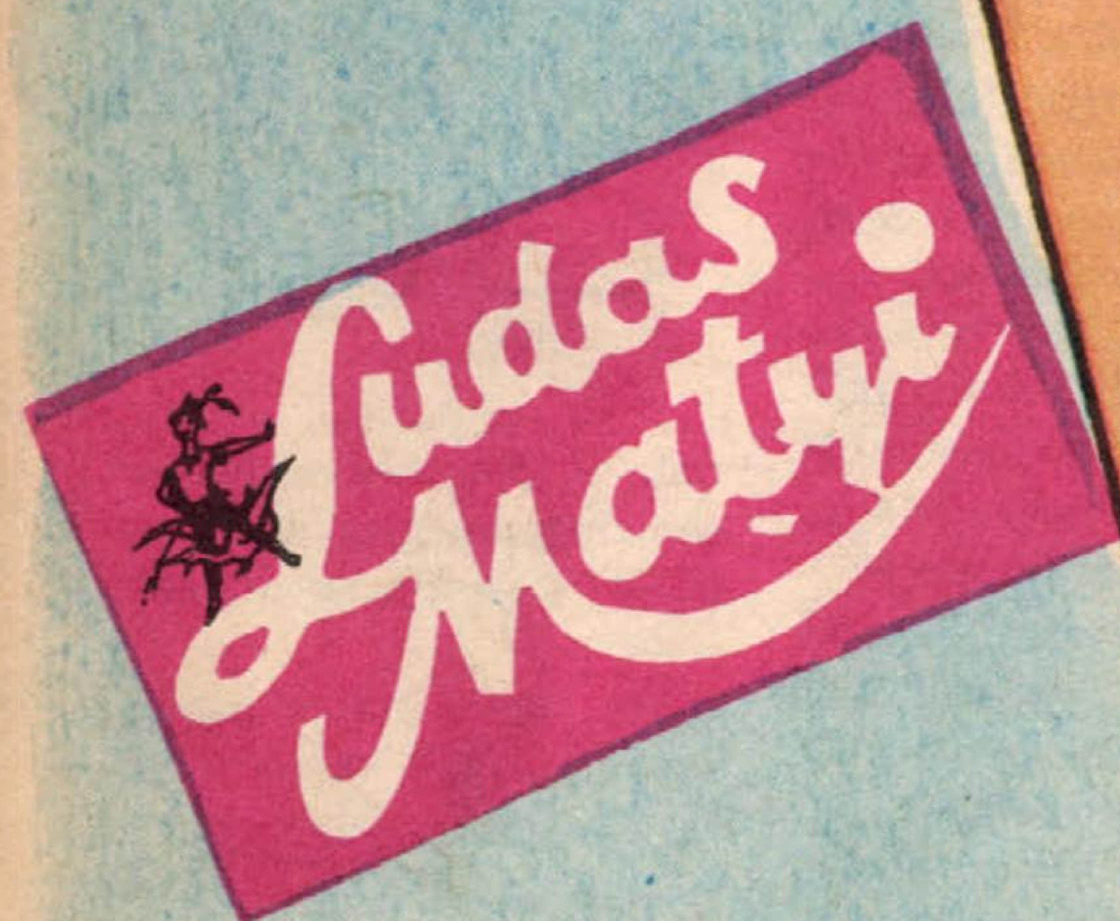
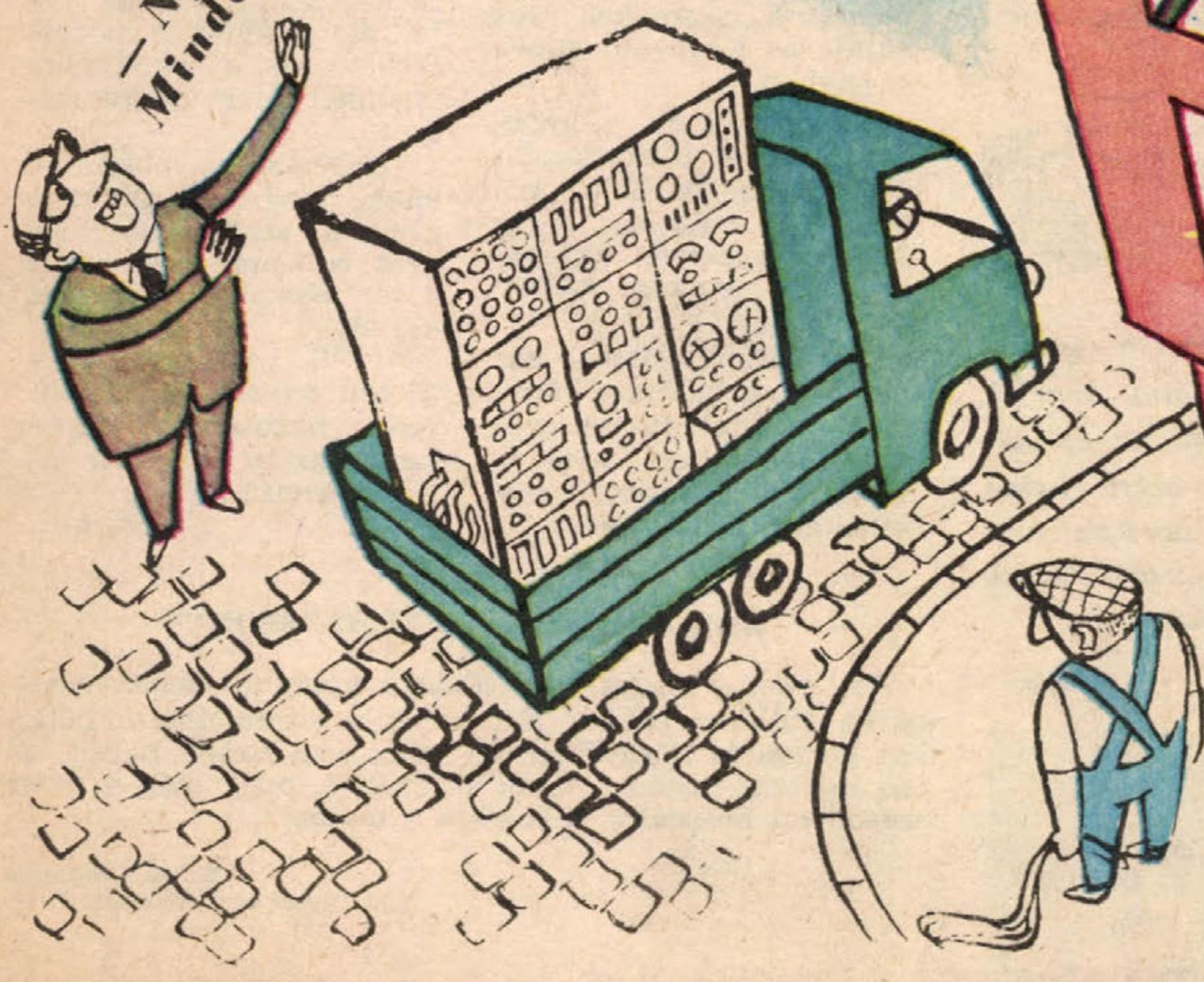
XXX. ÉVFOLYAM, 29. SZÁM

Ára: 1,80 Ft

1974. JÚLIUS 18.

IRODAHÁZ

Várnai György rajza

SZÁMÍTÓGÉP ÉRKEZETT

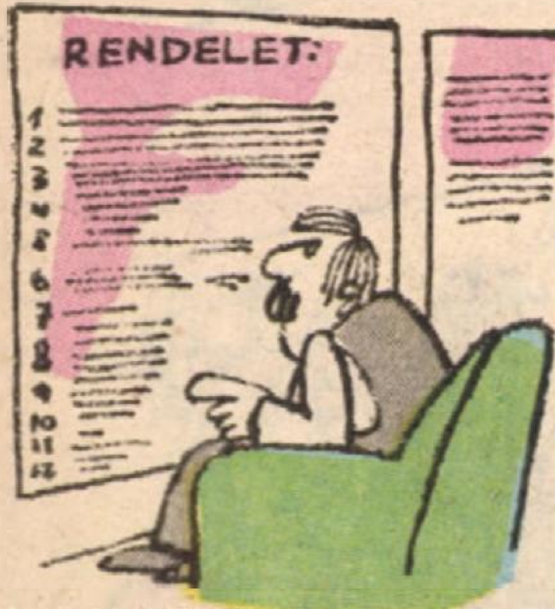

KEDVES LUDAS!

EGY, KETTŐ...

1

Volt idő, amikor a toronyházak építése volt a nagy divat vidéki városainkban, abban vetélkedtek egymással, ki tud égigérőbb felhőkarcolót sikeríteni az új lakótelep közepére. Most mintha valami újabb divat lenne kialakulóban: egyre több tanács-

rendelet jelenik meg, s ezeket öles plakátok adják hírül városszerte. Úgy látszik, a rendelet is olyan, mint a toronyház: minél hosszabb, annál jobb. Legalábbis a tapasztalataim ezt mutatják.

Szekszárdon íves fehér plakátok díszelegnek mindenütt az utcán, a városi tanácsnak a lakóbizottságokról hozott rendeletét teszik közhírré, felesleges, és unalmas aprólékossággal feltüntetve a bizottságok feladatait, jogait, kötelességeit.

Gyöngyösön még ennél is „fontosabb" ügyről: az ebtartásról hoztak rendeletet. A falakon díszelgő hatalmas plakátra a nyomdászok kis betűkkel, sűrű sorokban szedték ki a szöveget, így sem fért rá az egész rendelet, csak a kivonata. A plakát alján ott a figyelmeztetés, hogy aki az egész rendeletre kiváncsi, a városi tanács illetékes osztályán elolvashatja. Huszonöt cikkelyben, számos alpontban taglalják, hogyan lehet kutyát tartani, s hogyan nem? Kiváncsi vagyok, kinek van türelme mindezt végigböngészni? Én megpróbálkoztam, de nem sikerült.

(A közepe táján találtam egy mondatot: *„A Termelés-Ellátásfelügyeleti Osztály irányítása alatt működő gyepmester a gazdátlan, kóbor ebeket befogja, és elszállítja."* Azóta is azon tűnődöm: miért éppen ehhez a szép nevű osztályhoz tartozik a gyepmesterség? Termelés talán a tevékenységük, vagy netán ellátás?)

Én nem tudom, mennyire kellenek ezek a rendeletek, s mennyire nem. Egy rendeletre azonban nagy szükség lenne. Már el is készítettem a tervezetét. Íme:

RENDELET
A RENDELETEKRŐL

Első cikkely: Gyártsunk kevesebb rendeletet.

Második cikkely: És rövidebbeket.

Harmadik cikkely: De azokat tartsuk is be.

2

Elindul a szomjas vándor Egerből Pestre, estvéli háromnegyed kilenckor. Úgy tervezi: Gyöngyös alatt, a Szőlőskertben, hideg szörppel elüti a szomját. Mire odaér: a Szőlőskert zárva. Pedig alig múlt negyed tíz. Sebaj, hamarosan lesz egy útmenti vendéglő, majd ott... Az is zárva... Hát akkor majd Hatvanban, a Zöldfában... Eltalálták: az is zárva! Pedig még háromnegyed tíz sincs.

A szomjúság annyira gyötri vándorunkat, hogy már víziókat lát: az éjjelnappal nyitva tartó benzinkút mellett egy szörp-automatát, meg egy kávéautomatát...

De hamarosan feltűnnek Pestnek fényei, s a vándor megnyugszik: otthon majd annyi csapvizet ihat, amennyit csak akar. És eszébe jut, hogy ha útközben szörpivással és egyéb élveteg cselekedetekkel (tesszem azt: kávézással) múlatta volna a drága idejét, 10—20 perccel később ért volna haza, kis családjához. Tehát, igenis jogos családvédelmi intézkedés volt az, amely az országútmenti presszókat már kora alkonyatkor bezáratta!

(r)

NINCS UBORKASZEZON

Feleségemmel együtt június 29-én, szombaton betértünk a szépen berendezett Rózsadomb Drink bárba (magyarán: étterembe), hogy elköltsük szerény ebédünket. Minden rendben ment, mindaddig, míg a számlánkat kézbe nem vettük, mert akkor megdöbbenve láttam, hogy két uborkasalátáért 20 forintot számlázott az udvarias fizetőpincér. Mivel a dologba nem tudtam beletörődni, megkérdeztem őt, valamint az üzletvezetőnőt is, hogy vajon nem vagyunk-e valamiféle tévedés áldozatai? Válaszukból azonban egyértelműen kiderült, hogy tévedésről szó sincs.

Ezután átkeltem az utca másik oldalára, ahol a maszek zöldséges 18 forintért árulta az uborkát kilónként, a közeli zöldségesbolt pedig 12,80-ért árulta volna —, de éppen kifogyott. Szerény számításom szerint az általunk elfogyasztott uborkasaláta mintegy 5 dkg uborkából készült, vagyis egy kiló uborkából a vendéglő — leszámítva a hámozást is — legalább 15 adagot tud előállítani.

A Rózsadomb Étterem négy-öt évi építkezés után nyílt meg, de a mellette levő és hozzá tartozó cukrászdát még mindig építik. Bizonyára a luxus-uborkasaláta árát akarják összekuporgatni az építkezéshez, ami azért halad ilyen lassan, mert tízforintos uborkasalátát kevés vendég fogyaszt.

B. Gy.

NEMZETKÖZI SZOMJAZÁS

Hétköznap este. A gyerekek már rég ágyban vannak, de a Ferihegyi repülőtéren nagy a forgalom. Pontosan olyan nagy a forgalom, amekkora egy nemzetközi repülőtéren lenni szokott.

Még nincs 10 óra (pontosan 21 óra 53 perc), amikor egy pohár italra be szeretnénk térni a repülőtéri eszpresszóba (üzemelteti a Pannónia Étterem és Szálloda V.). Nemcsak mi, magyar kísérők, hanem sokan mások is, külföldiek, akik díszes prospektusainkból ismerik a hagyományos magyar vendégszeretetet.

Az eszpresszó ajtaját azonban már lánccal bezárták. Odabent ugyan még sürgölődnek a pincérek, de részben már takarítanak, részben a még bentrekedt vendégeket terelik kifelé.

Megérteném a Pannónia V. korai záróráját, ha már nem indulna, vagy nem érkezne több gép. De indulnak és érkeznek még gépek szép számmal.

Igaz, hogy az érkező külföldiek úgysem tudnának fogyasztani, mert a pénzváltás is bezárt még 9 óra előtt, valutát pedig a presszó dolgozói aligha fogad-

nak el. No meg a taxisok sem fogadnak el, sőt a repülőtéri autóbusz kalauza sem.

Mit tegyen hát a megérkező külföldi? Vegye vállára a batyuját, s induljon el szomjazva, gyalog a városba.

Bocsánat, azért talán ihat egy kis vizet a mosdóban a tenyeréből, ha ugyan az nyitva van 10 óra után. (Ennek nem néztem utána.)

S. L.

EGY PESTI BÉRHÁZ KESERVEI

A Felső Erdősor utca 1. számú házban, a földszint 7/a-ban, átázott a konyha mennyezete és oldalfala. A beázást egy kellemetlen szagú szennyvízcsatorna okozta.

A Benczúr utcai házkezelőségtől — az írásban tett panaszra — megjelent néhány ember a lakásban, de szó nélkül el is mentek. Azóta is hiába várják vissza őket. Pedig lenne a számukra sok látni- és tennivaló ebben a házban.

Észrevehetnék a hepehupás udvar tönkrekoptatott, balesetveszélyes kövezetét, valamint azt, hogy sok helyen az esőcsatorna lyukas szitára emlékeztet.

A háromemeletes ház elektromos hálózata könnyedén áttekinthető, mivel elfelejtették bevakolni a falba illesztett vezetékeket. Lehet, hogy a

szakemberek örülnek neki, mert könnyen hozzáférhető, de a lakók nem örülnek, mert életveszélyes.

Tömbházfelügyelőség lévén, a ház kapuját nem zárja be senki. Igaz, hogy nem is lehet, mert rossz a zár. Éjszaka az jön be, aki akar!

A VI. kerületi IKV nézzen egyszer körül ebben a házban. De alaposan. S aztán sürgősen intézkedjenek!

(f. i.)

HOL A KÜLLŐ, KOMÁMASSZONY?

Hol lehet a magyar gyártmányú Pannónia motorkerékpárba küllőket kapni? Két hónapja járom már a boltokat Pesten és környékén, de sehol sem kapok küllőt. Ki tud segíteni rajtam, annak érdekében, hogy még a nyári szezonban használni is tudjam a motort?

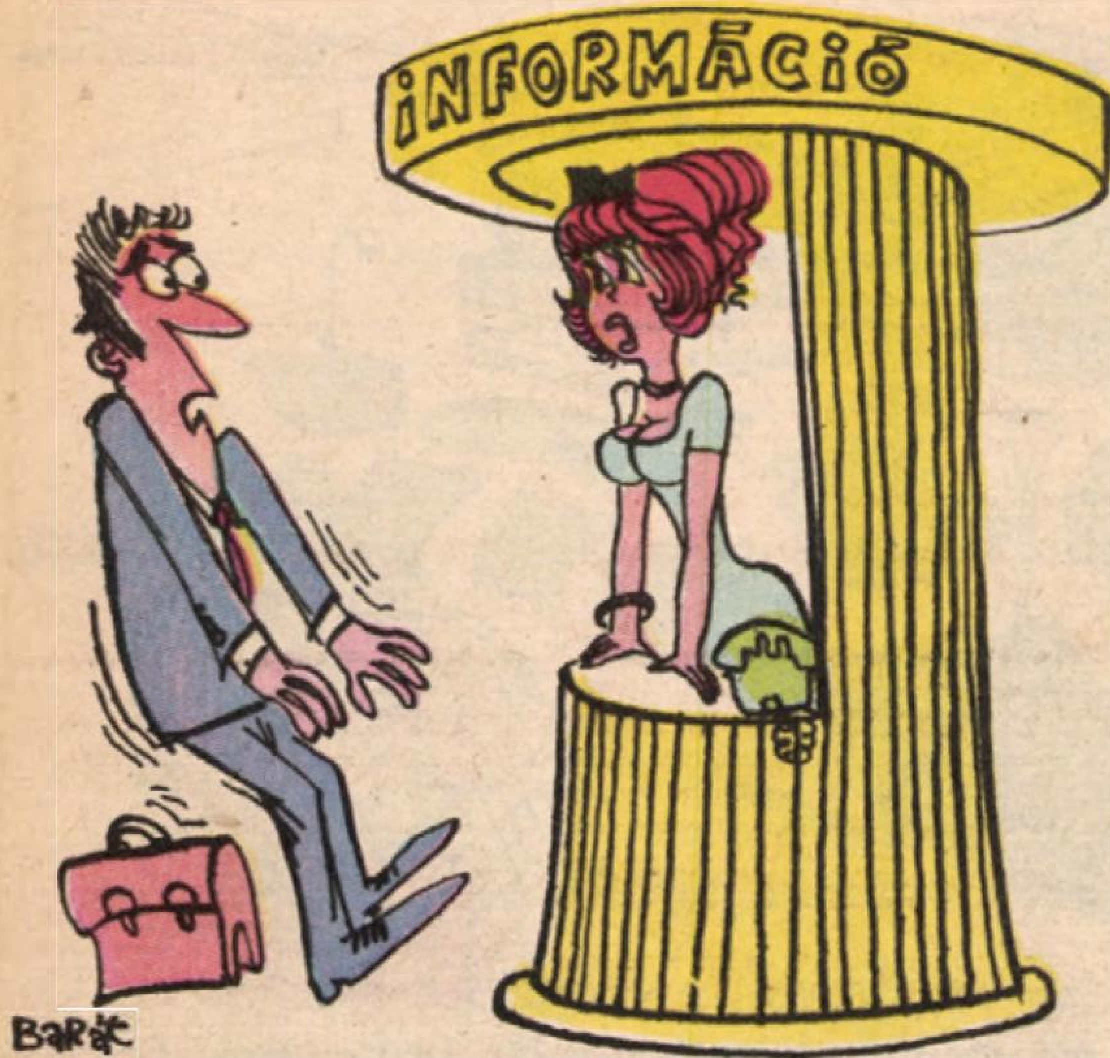
Kalla Sándorné
2120 Dunakeszi, Flórián út 19.

A CÍMZETT VÁLASZOL

A lapban megjelent ifj. Joó Ferenc olvasó levele, amelyben kifogásolta a Lampart által gyártott Komfort BS típusú készüléket. Vevőszolgálati osztályunk a helyszínen megállapította, hogy a panasz jogos volt. A hibát szerelőtechnikusunk kijavította és a készülék kifogástalanul működik.

LAMPART Zománcipari Művek
Vevőszolgálat

BIZALMAS KÉRDÉS

– Maga nagyon téved, fiatalember, ha azt hiszi, hogy ezt pont magával fogom közölni!

ÓVATOS VADÁSZ

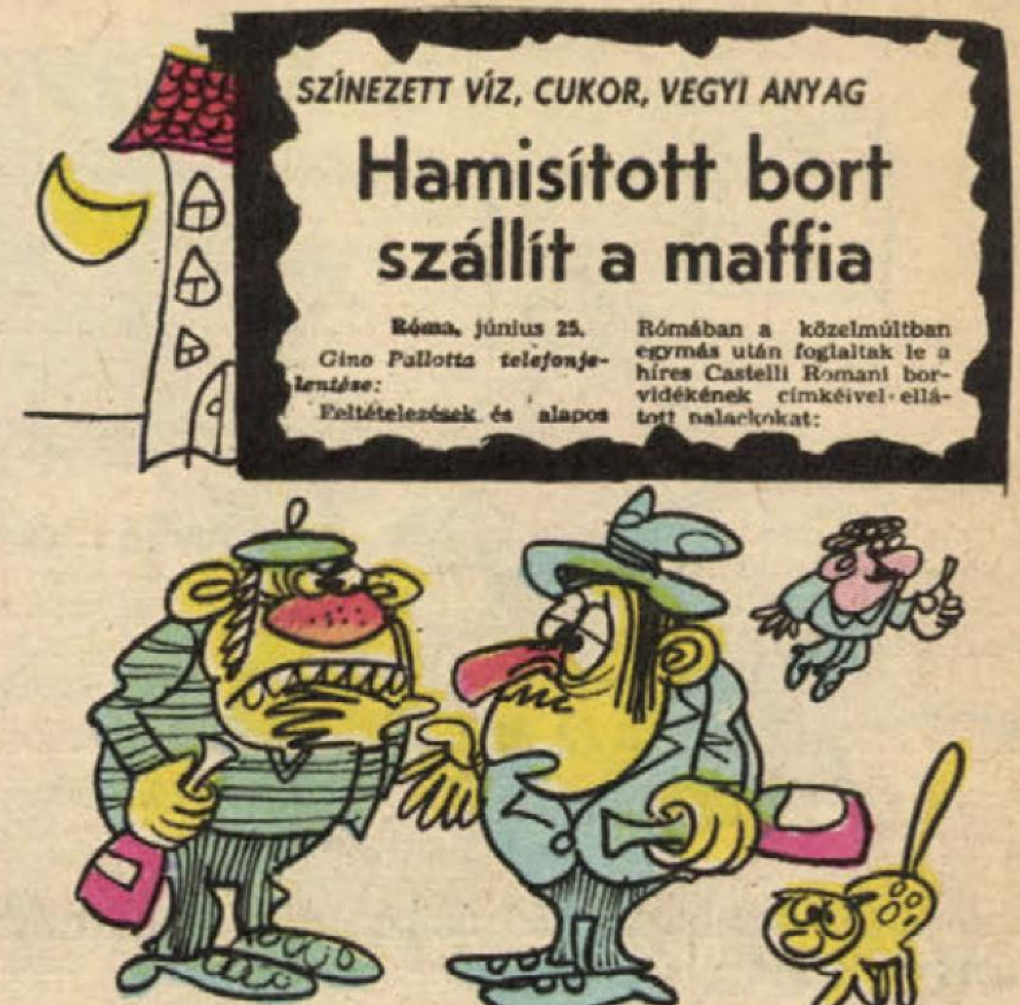
– Halló, MAVAD? Itt áll a tisztáson egy őzbak. Mennyibe kerül?

A HÉT HÍREIBŐL

Fülöp György rajzai

– Micsoda szerencse, hogy a töltőtollamnak semmi baja!

– Tudtam, hogy valami nem stimmel ezzel a borral! Napok óta nem látok egereket...

– Uram, tennék egy ajánlatot önnek: nekem van egy szomszédom...

– Erről jut eszembe: írt a sógor, hogy jönnek nyaralni a gyerekekkel...

A MEGTETT ÚT

Végetért a labdarúgó-világbajnokság — nélkülünk. S ha nem is voltunk ott ezúttal a legjobbak között — vigasztalódjunk azzal, hogy a világ alkohol-fogyasztásának országok közti versenyében ott vagyunk a tizenhatos döntőben! Mi több! A favoritok között!

Nem volt könnyű a megtett út, nem árt, ha visszaemlékezünk, hogyan jutottunk el idáig...

•

Az első lépések. Már az első lépéseket is tántorogva, botladozó lábakkal tettük meg, hiszen mindig volt hagyománya nálunk az alkoholizmusnak. Csak sosem volt igazán nemzeti ügyünk. Aki ivott, ivott, aki nem, nem. Aztán valami új dolog kezdődött...

Talán a kereskedelemé az első köszönet, a nagyszerű felszerelésért! A palackozott italoknak olyan választékát dobja a boltokba, hogy egyszeriben pezsgés indul: mindenfelé megalakulnak az alkoholisták baráti körei, igazi tömegbázis keletkezik.

A szakvezetés érdemei. Mindenekelőtt az alkoholfogyasztási *lehetőségek* biztosítása, a tréning és az utánpótlás kérdése. A szakvezetés alkalmi borvásárokkal, szüreti mulatságokkal és elsőrendű edzőtáborokkal (hogy csak a Badacsonyi és Pusztamérgesi edzőtáborokat említsem) fokozza az alkoholfogyasztás iránti lelkesedést. A grundokon, ahol csak egy talpalatnyi hely kínálkozik az alkoholfogyasztásra, a szabad ég alatt is szeszes italt biztosít. A különböző munkahelyi kollektívák megalakítják a névnapi és az értekezleteket követő „Igyál velünk" mozgalmat és a hivatalból a piáért kikocogó mozgalmat. A legtöbb vezető megértően szemléli az üzemi alkoholista körök működését; mindenfelé tudomásul veszik, hogy vannak hivatásos alkoholisták is, akik csak pro forma járnak be a munkahelyre, de nincsen más dolguk, mint hogy igyanak.

Még két figyelemre méltó mozzanatot kell észrevennünk, amikor áttekintjük az alkoholfogyasztás fejlődését. Az egyik: mind népszerűbb lesz az ifjúság körében, egyre több ifjú csatlakozik az alkoholistákhoz, sőt olyan kedves jeleneteknek is szemtanúi lehetünk, amikor három-négyéves pöttömök állnak — szülőik mellett —, és megpróbálják egyhajtásra lehúzni a kis pikoló világost. Nincs hát baj az utánpótlással!

A másik jelenség: az önfeláldozó lemondás avégből, hogy eredményt érjünk el az alkoholfogyasztásban! Anyák és gyermekek mondanak le egy-egy jobb falatról, télikabátról vagy könyvről, hogy az alkoholfogyasztásban minden segítséget megadjanak a családfőnek, nem egyszer pedig az asszony a férje trénere, s a legmagasabb követelményeket kívánja meg társától, a hétköznapok során is.

Út a selejtező felé. A magyar alkoholfogyasztás a nevezési szintet, az egy főre eső évi 5 liter tömény alkoholt már régen elérte. A tizenhatos döntőbe való bejutáshoz, a négyes csoportba a lengyel, a bolgár és a svéd alkoholistákkal sorsoltak össze bennünket, tehát igen nehéz csoportot kaptunk.

Az eredményt már ismerjük: a két továbbjutó között csak az volt a kérdés, hogy a magyar vagy a lengyel alkoholisták közül ki végez az első és ki a második helyen.

Alkoholistáink taktikai érettsége és fegyelme már itt megmutatkozott. Míg a lengyel alkoholizmus a töményfogyasztásban — elsősorban a vodkával — előnyre tett szert, mi ezt borfogyasztásunkkal nemhogy behoztuk, de több százalékkal még rájuk is vertünk!

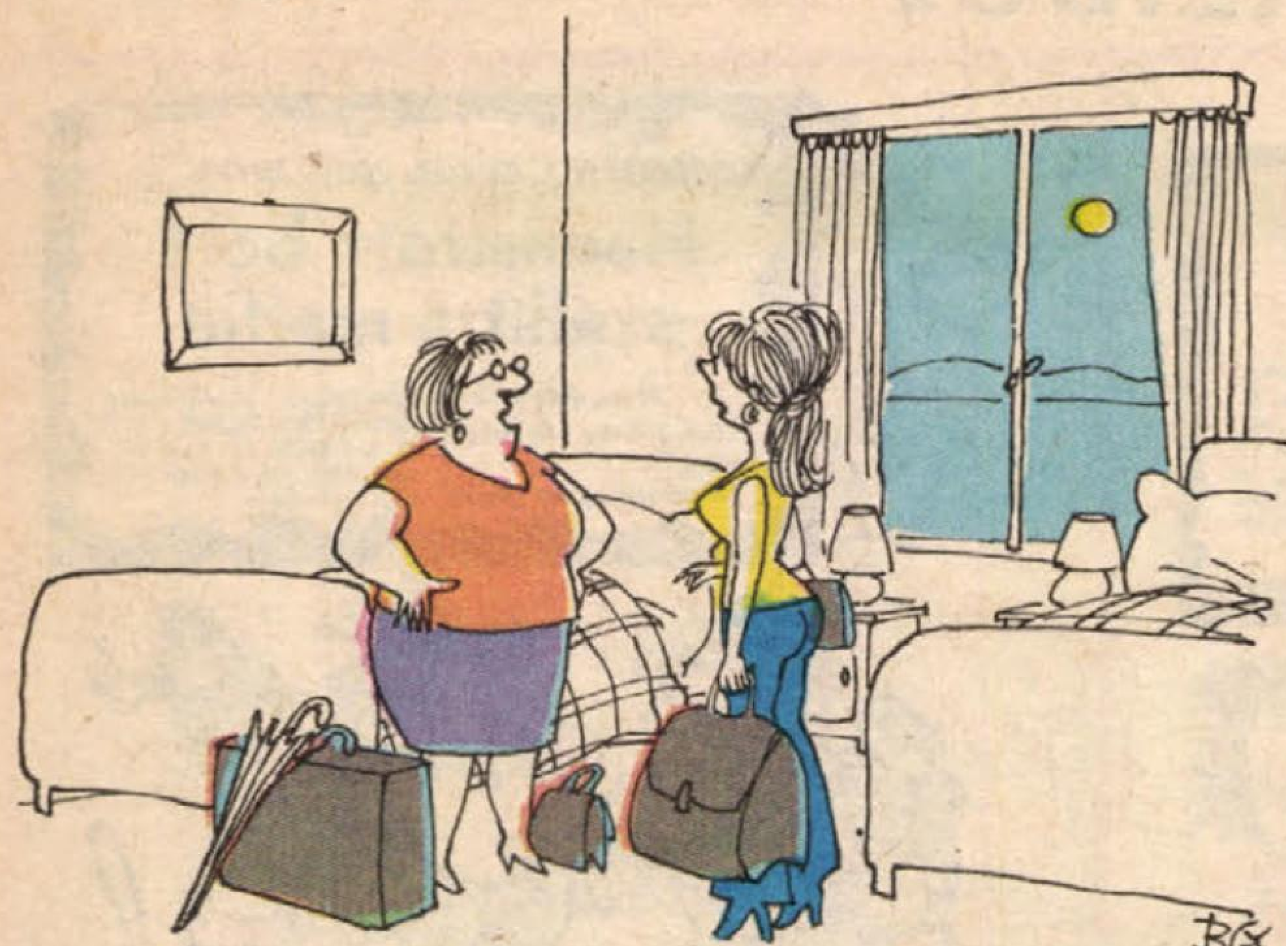
A nagy verseny küszöbén. Miután biztosítottuk a döntőbe jutást, a magyar alkoholizmus még tudott újítani. Behoztunk egy neves svéd alkoholistát és világhírű skót exportőrt. Az előbbi megmutatta, hogyan kell inni ma, a fokozott követelmények mellett, az utóbbi pedig jelentős whisky-importtal, új színt hozott a magyar alkoholfogyasztásba.

A hatalmas meglepetés. Első ellenfelünk a tizenhatos mezőnyben mindjárt az egyik legerősebb csapat, a titkos esélyesnek tartott olasz alkoholisták válogatottja volt, kevés esélyt adtak nekünk. S megint egy nagyszerű taktikai győzelem! Míg a lengyel csapatot a borfogyasztásban való jártasságunkkal utasítottuk magunk mögé, az olaszokat — akik a borfogyasztásban verhetetlenek — pálinkában győztük le és ezzel példáját adtuk annak, hogy milyen változatos fegyvereket vagyunk képesek elővenni, ha az alkoholfogyasztás úgy kívánja!

Bizalommal a döntő felé! Csak ezt mondhatjuk, és nem ok nélkül. Mi minden támogatást megadunk alkoholistáinknak a sikerhez, népgazdaságunk — munkakiesés miatt — máris évi hárommilliárd forintot fizet rá a végső győzelemre!

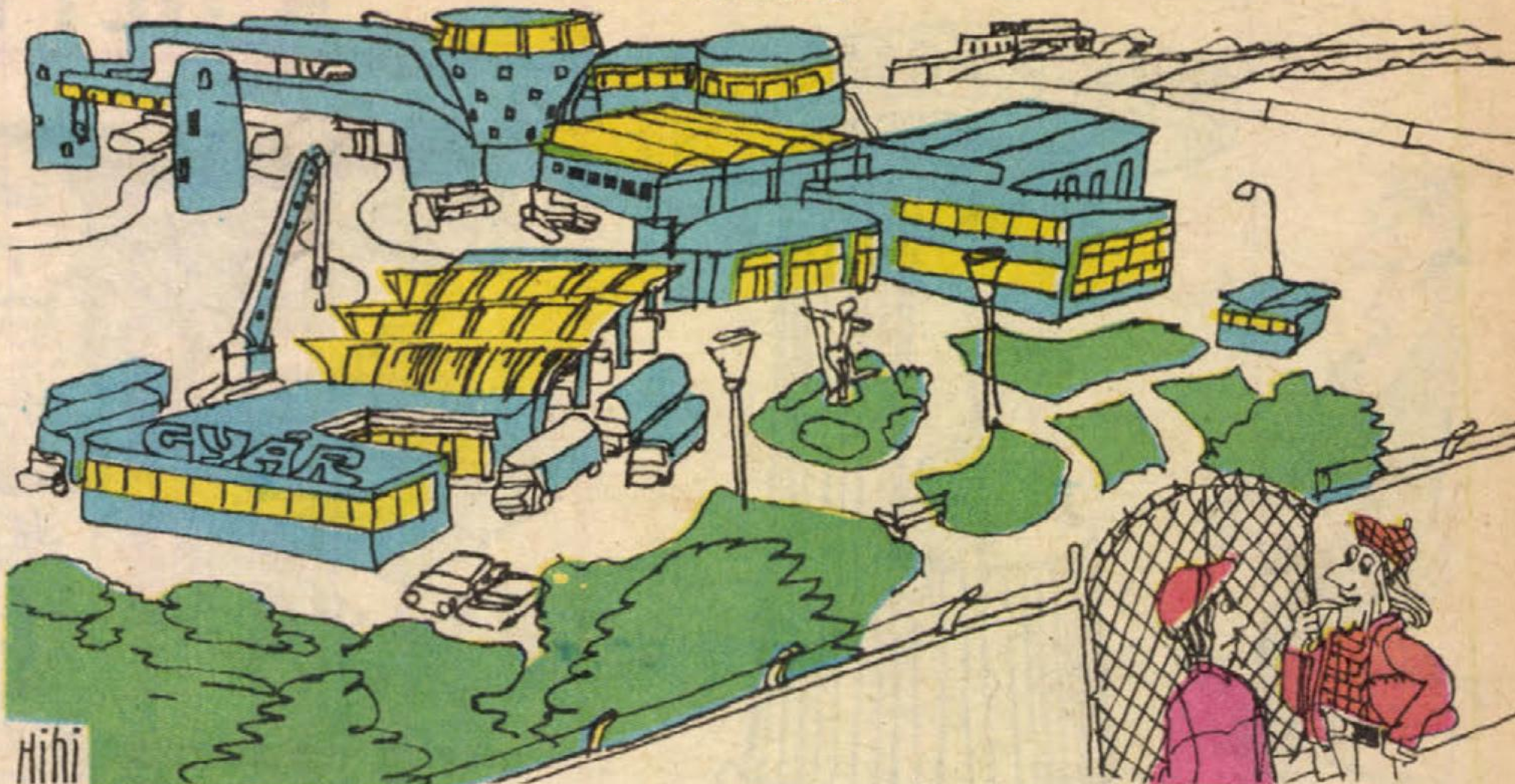
Somogyi Pál

ÜDÜLŐI SZOBATÁRSAK

– ...és este nyolckor lámpaoltás, alvás, különben nem leszünk jóba!...

EMLÉKEZÉS

– Ejnye, de ismerős ez a gyár! Mintha egyszer már dolgoztam volna benne nyolc órát...

Levélváltás az utasok sértegetéséről

Tisztelt Szerkesztő Úr!

Július 6-án, szombaton délben fél kettőkor, a Mártírok útján — az Erőd utcai megállóban — felszálltam a 6-os villamosra. A középkorú, vöröses hajú, kontyba fésült vezetőnő abban a pillanatban berregtette az indulást jelző csengőt, amikor a lépcsőn álltam. Láttam, hogy a szerelvény másik két kocsiján is vannak még felszállni készülő utasok. Odaszóltam a kocsivezetőnőnek, hogy ne indítson, mert — mellettem a másik lépcsőn, talán fél lépéssel lemaradva — a feleségem is szeretne felszállni.

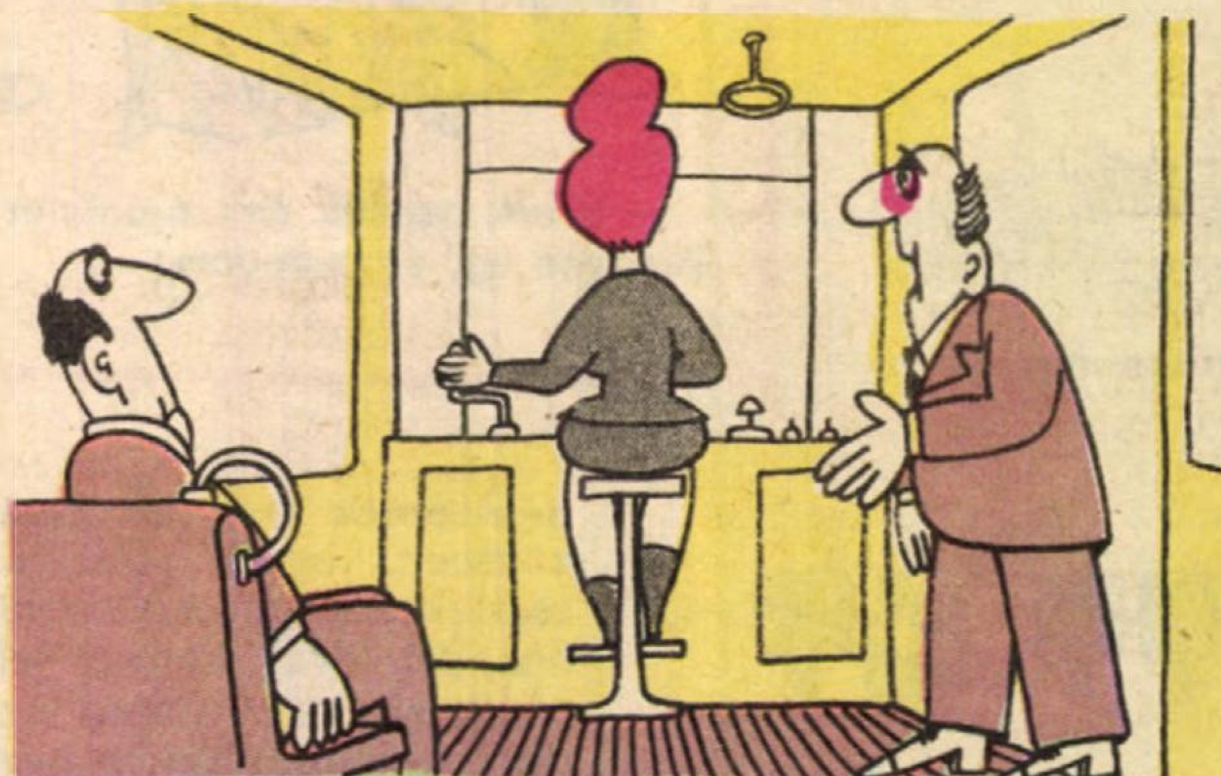
Erre a következő feleletet kaptam: „Talán megvárjam, amíg megfürdik vagy esetleg várjak a szomszédjukra is?"

Miután felszálltunk a kocsira, megjegyeztem, hogy ilyen felháborító módon nem beszélnek az utassal. A kocsivezetőnő a következőképp válaszolt: „Ne szórakoztasson a hülyeségeivel!"

Kerülni akartam a botrányt, nem vitatkoztam, lenyeltem a durva sértést, de a motoros kocsi 3306-os számát a leszálláskor feljegyeztem. Arra gondoltam, hogy vajon nem volna-e hasznos meghonosítani, hogy a BKV ellenőrei ne csak az utasok jegyeit, hanem a kocsivezetők magatartását is ellenőrizzék?

Tisztelt Olvasónk!

Javaslata meghaladná a BKV erőit: nincs annyi ellenőr. Egyébként is nagyon megnövekedett a forgalom, aznap talán nagy volt a meleg is. Emellett a kocsivezető is ember, gondjai lehetnek, szerelmes vagy esetleg randevúja van, ami még növeli az idegességet. Ne csodálkozzék hát, hogy a szóban forgó kocsivezetőnő, teszem fel, ilyen állapotban őszintén megmondta önnek: őt ne szórakoztassa a hülyeségeivel. Bizonyára arra gondolt, hogy ön csak egy utas a sok közül, ő pedig beosztásánál fogva *hivatalos személy*. Tehát ő a

Köz embere, ön pedig civil, azaz közember, ami nem kis különbség, mert ha például ön mondta volna a kocsivezetőnek, hogy nem kíváncsi az ő hülyeségeire, akkor — bármennyire is sietnek az utasok — leállítja a szerelvényt és rendőrt hív, igazoltatja önt és megindul az eljárás ön ellen a *hivatalos személy* durva megsértése miatt.

Ebből is látható, hogy az utas hátrányosabb helyzetben van, mert neki nincs módja megállítani a kocsit, de még csak ki sem ugorhat a robogó járműből, mert ez egyrészt testi épségét veszélyeztetné, másrészt zárva vannak az ajtók. Tehát rendőrt sem tud hívni, noha olykor szükség lenne a szolgálataira.

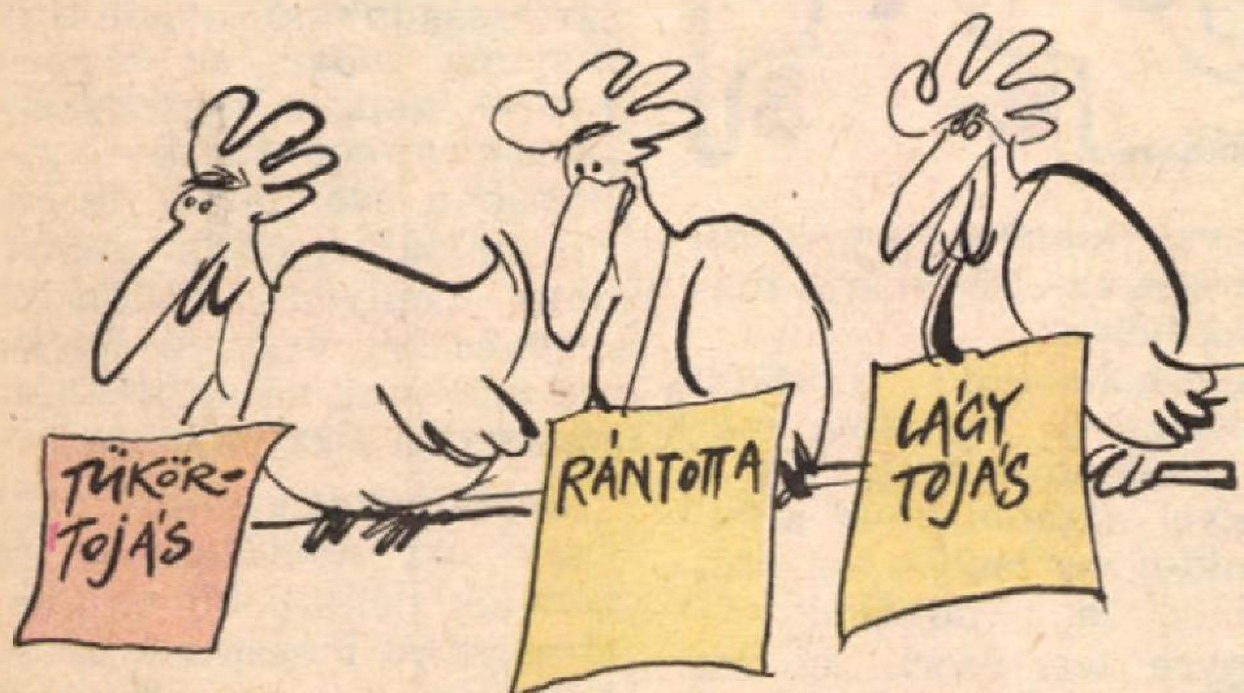
Ennek tudatában az önt ért sérelem ellenére sem látom olyan súlyosnak a helyzetet. Emlékezzék csak azokra az időkre, amikor az utasok mindig összeszólalkoztak az ülőkalauzokkal: korán csengették le a kocsit, a becsukódó ajtók közé szorult az utas valamelyik végtagja, vagy más esetben tovább robogott a busz, anélkül, hogy a megállóban várakozó utasokat felvette volna.

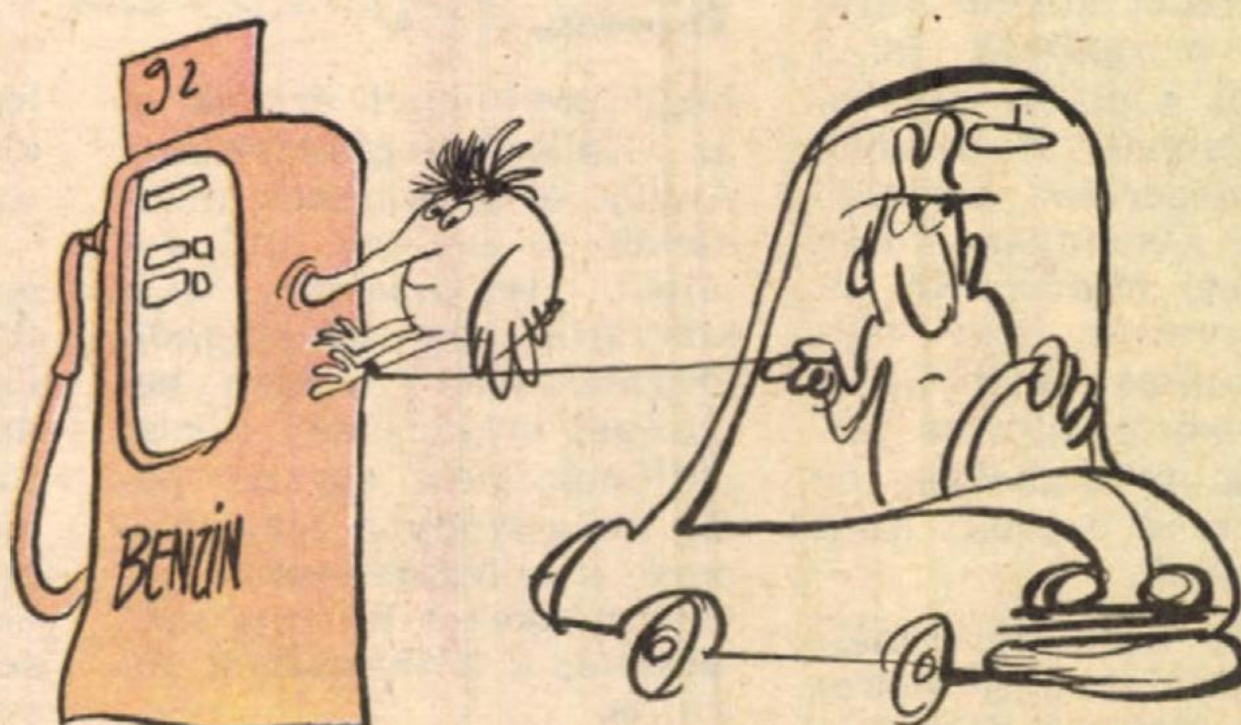
Ha figyelembe veszem, hogy ezek a jelenségek a felére csökkentek, amióta megszüntették a korábbi jegykezelési rendszert, az ülőkalauzok más beosztásba kerültek és nincs, aki rendet teremtsen az utasok között, akkor el kell ismernünk, hogy ez az ötven százalékos javulás figyelemreméltó eredmény. Fejlődünk, fejlődünk... Eljő az idő, amikor majd a villamos vezetőket is más beosztásba helyezik és végérvényesen meg fog szűnni az utasok sértegetése.

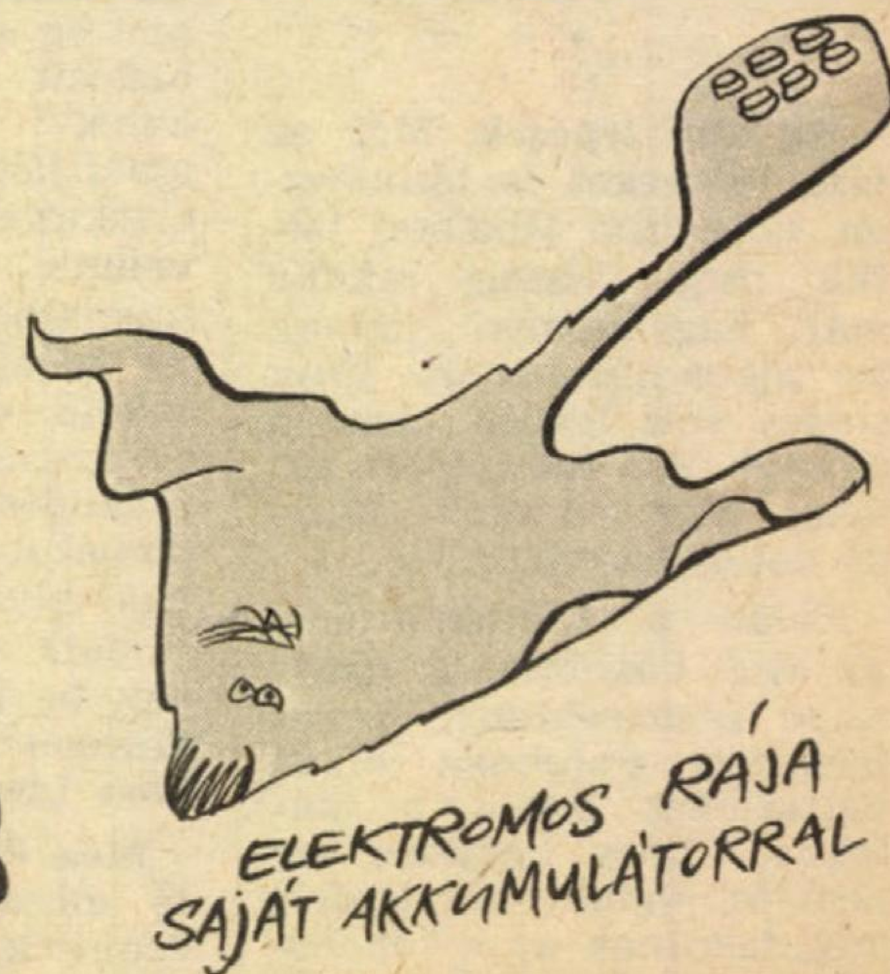
Földes György

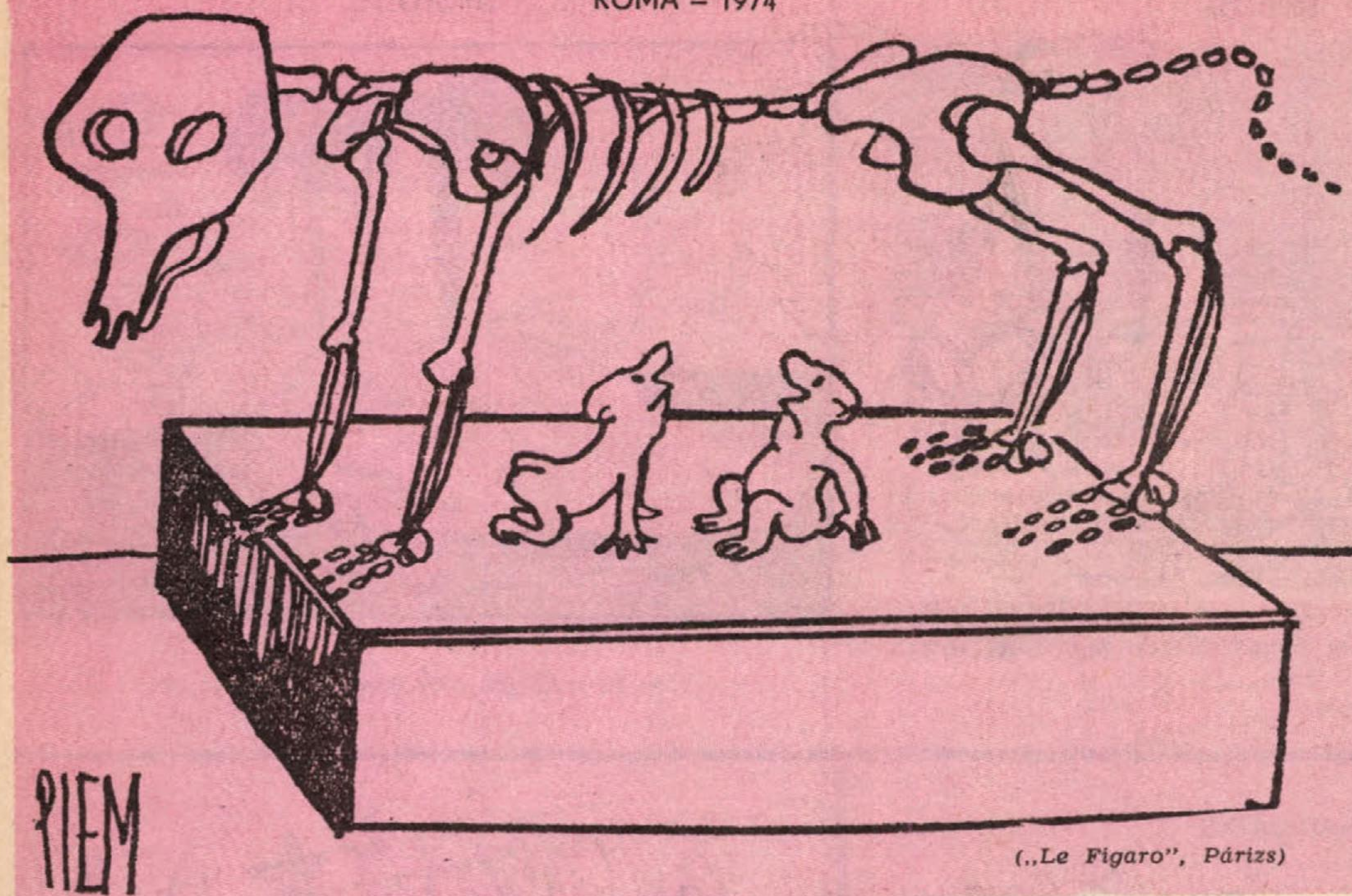
SAJDIK

A JÖVŐ SZÁZAD ÁLLATAIBÓL

(„Le Figaro", Párizs)

– Mondd, papa, miről beszéltek nálunk a Watergate ügy előtt?
(A „The New Yorker"-ből)

Hová menjünk?

Ha okosan akarjuk felhasználni a szabad időnket, válogathatunk a programok között: színház, mozi, kiállítás, múzeum, hangverseny, sportesemény. A rádió, a televízió, a sajtó remek tippeket ad, de ezek a javaslatok — attól tartok — nem terjednek ki minden eshetőségre, éppen ezért én most egy hézagpótló műsorkalauzt nyújtok át a kedves olvasóknak:

Hova menjünk, ha vendégek jönnek hozzánk?

1. A Mecsek déli lejtőjére: megnézni, hogy nyílik-e már a harmatos hunyor.
2. A pest-budai lottóárusok madrigál-kórusának évadzáró hangversenyére.
3. Kelemenékhez: kártyázni.
4. Nairobiba (Kenya) repülővel, vagy gyalog. Gyalog valamivel hosszabb, de ilyenkor biztosak lehetünk abban, hogy mire hazamegyünk, a vendégek már elmentek.
5. Tüdőszűrésre (Belépés díjtalan).

Hova menjünk, ha egy szobánk van, és nem akarunk tévét nézni?

1. Füldugóért, városnéző panoráma-busszal. Útközben megtekinthetjük Budapest nevezetességeit.
2. Dietrich Fischer-Dieskauékhoz dalestre. (Ha ők nincsenek otthon, Kelemenékhez kártyázni.)
3. A plafonra. (Végig a kék jelzés mentén. Találkozás: műsorkezdetkor.)
4. A török jövevényszavak zugligeti találkozójára. (A nyelvészeket — megfelelő számú látogató esetén — meghajtják.)
5. Gyalogtúrára Marco Polo nyomában. (Útirány: István krt.—Lenin krt—József krt. — Végcél: Boráros tér.)

Hová menjünk, ha a feleségünk sokáig álldogál egy kirakat előtt?

1. A legközelebbi ügyvédi munkaközösségbe. (Csoportos jelentkezőknek: árkedvezmény.)
2. Doktor Baloghékhoz: Kelemenék is ott kártyáznak.
3. A Tudományos Albizottság ülésére. Téma: Az Árpád-kori audio-vizuális oktatás társadalmi és gazdasági következményei. (Három napi hideg élelmet mindenki hozzon magával.)
4. A Ferihegyi repülőtérre: hátha jön valaki.
5. A NATO vezérkari főnökeinek értekezletére.

Hová menjünk, ha a főnökünk eltávozott és a munkaidő végéig már nem is jön vissza?

1. A szakszervezetbe: aláírni a karlócai békét.
2. Intenzív nyelvfelejtő tanfolyamra. (Öt hét után már a legszükségesebb szavak se jutnak az eszünkbe.)
3. „Ki nyer ma?" Kártyaparti Kelemenéknél.
4. Lovas-túrára a minisztériumba.
5. A Fehérvárra menő hadi utu reá.

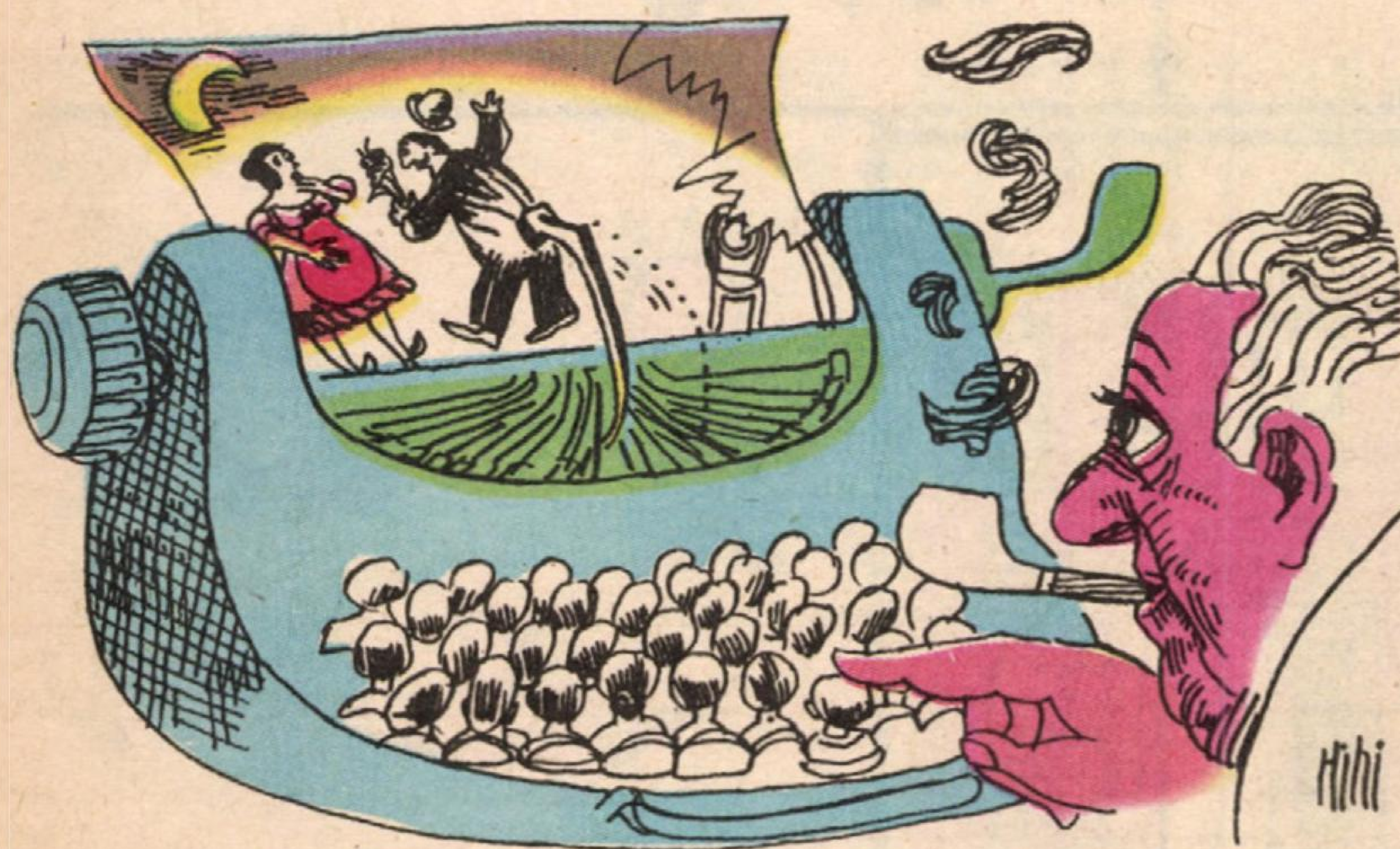
Hová menjünk, ha tíz percnél tovább is zárva tartható sorompóhoz érünk?

1. Gulyás-partira a bakterházba. Közreműködik a MÁV szimfonikus zenekara.
2. A legközelebbi postahivatalba: feladni egy táviratot Kelemenéknek, hogy később érkezünk.
3. MÁV-tisztképző tanfolyamra.
4. A leningrádi Ermitázsba. (Nagy kerülő, de megéri.)
5. Felmegy a le[illegible] a fára, a [illegible]eggyfa te[illegible]jére (Folklór).

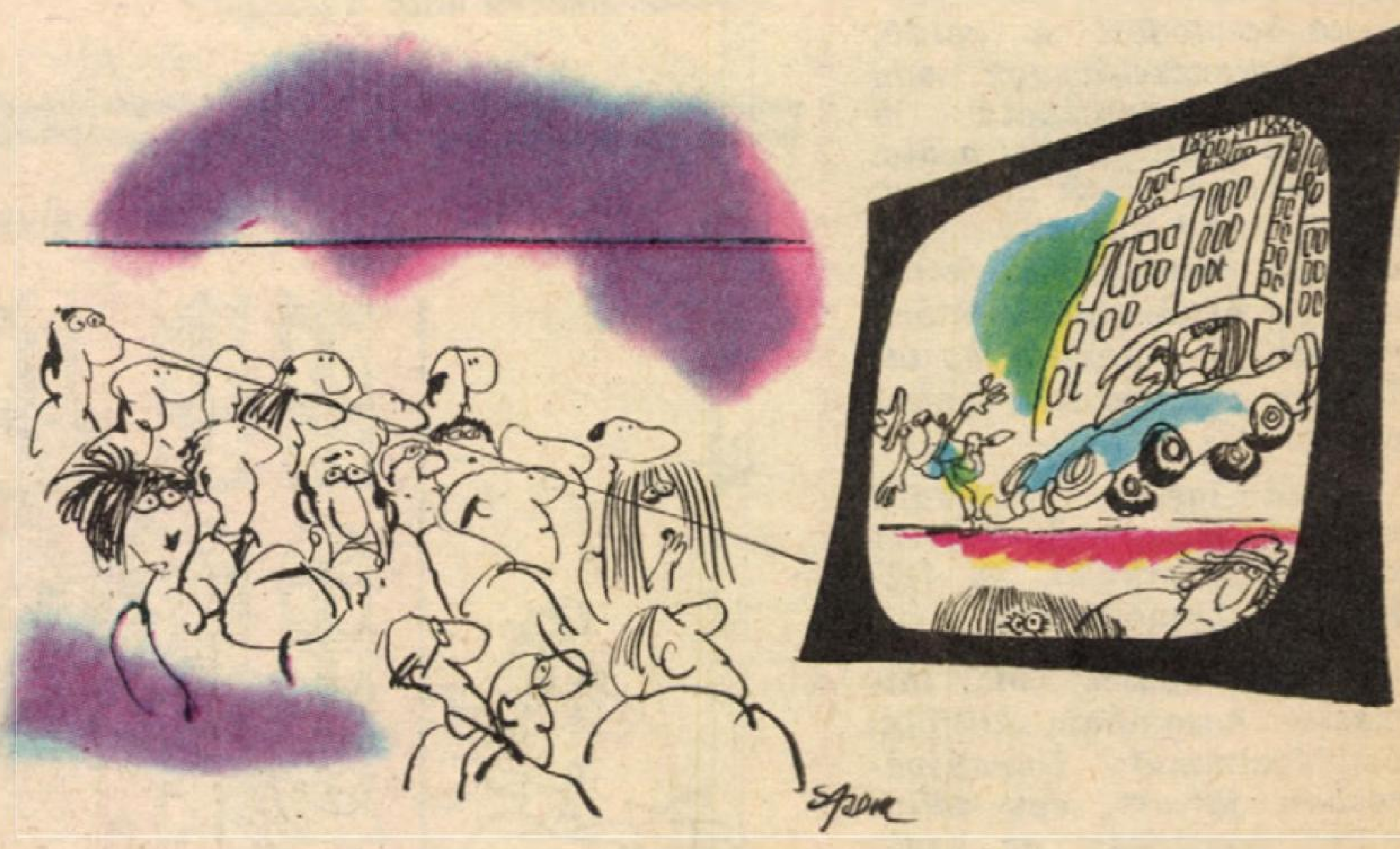
A következő humoreszkemben arról tájékoztatom majd önöket, hogy:

Hova menjünk, ha abszolúte semmi kedvünk kimozdulni hazulról?

Mikes György

Készül a bírálat

– Mivel befolyásolom jobban a közönséget, ha szidom, vagy ha dicsérem a filmet? . . .

LUDAS MATYI emlékkönyvébe

Amikor kineveztek a Dunaújvárosi Építőipari Tröszt igazgatójának, és megérkeztem új működési helyemre, mindenütt sártengert találtam. Egy helyen autóstul beleragadtunk a sárba és amikor igyekeztünk kievickélni belőle, valaki odajött hozzánk, és aktatáskámra tekintve gúnyosan megjegyezte: „Az ilyen táskás emberek legjobban tennék, ha Pesten maradnának, ott nincs sár.”

Én azután alaposan ottragadtam, mert tíz hosszú évig vezettem a város építkezését. A kezdet kezdetén nemcsak a sárral volt bajunk, hanem egynémely munkavállalóval is, akik összetévesztették Dunaújvárost Texasszal. Tekintve azonban, hogy nagyon kellett a munkaerő, akkoriban nemigen válogathattunk. Sokan csak azért jöttek hozzánk, hogy könnyen, lehetőleg munka nélkül pénzhez juthassanak. Voltak olyanok is, akik öt munkahelyen vették át a gumicsizmát és a munkaruhát, és aztán még aznap eladták. A fából készült barak-italboltokban volt a lopott holmik börzéje. Egyszer, amikor ellenőrzésre indultam egy ilyen vadnyugati kocsmába, nekem is el akartak adni két gumicsizmát.

Mindent elkövettünk, hogy rend legyen, a munka is egyre nagyobb lendületet vett, és csakhamar azt láttuk, hogy a vaskohó egyben káderkohó is lett, mert összekovácsolódott a gárda, és a szerencselovagok nagy részéből megbízható, jó munkás lett. Azok pedig, akik nem akartak dolgozni, eltűntek. Legtöbbjük új, könnyű munkahelyet keresett. Jó néhányan Komlóra mentek, és valószínűleg ott árulták a csizmát, munkaruhát.

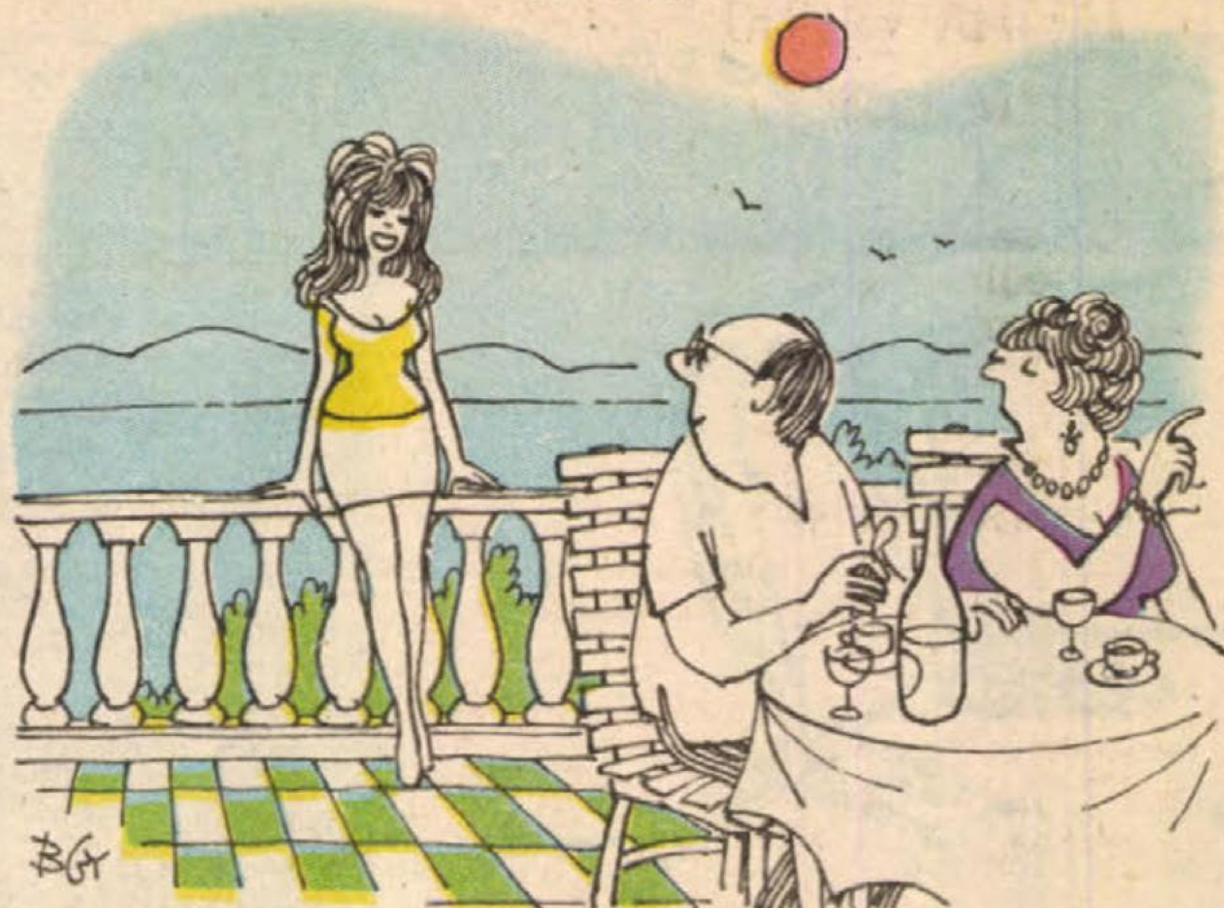
Lassan-lassan helyreállt a rend, nagy erővel folyt az alkotó munka, és felépült — Dunaújváros.

Amikor egyszer, már miniszter koromban, külföldi vendégeimmel Dunaújvárosban jártam, egy pillanatra megálltam az egyik forgalmas utcasarkon és emlékeztem…

Azon a helyen ragadt annak idején a sárba az autónk.

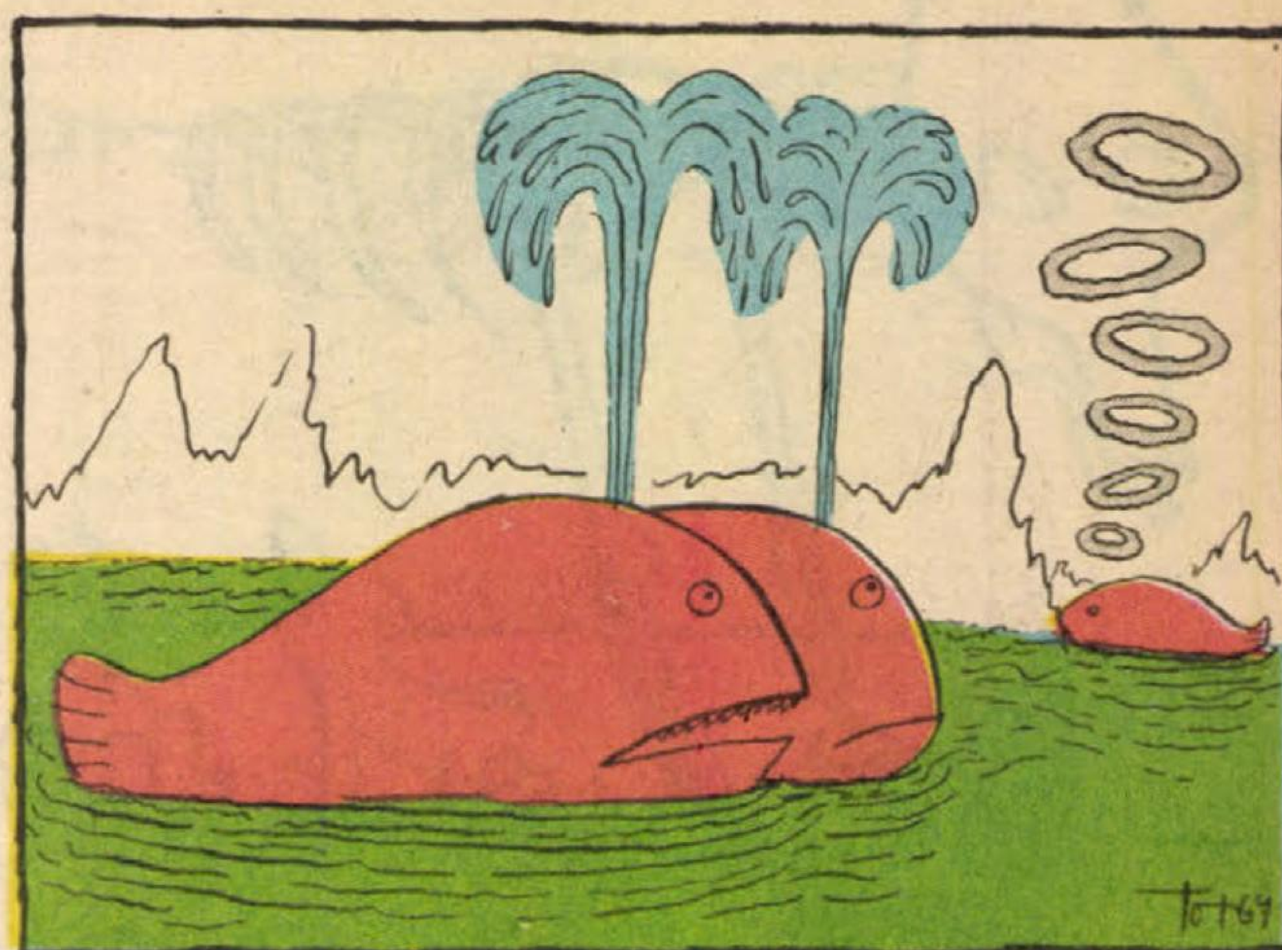
Bondor József

ÜDÜLŐK

– Utoljára mondom neked, Géza nem arra van a Badacsony!

ÁRULÓ JEL

– Ez a kölyök már megint dohányzik!

KIHALLGATÁS

– Azt kérdeztem, hogy a gyilkosság éjszakáján hány órakor érkezett haza a gazdád?…

A CSALI

A horgász ül hosszú, béna stresszben:
les csalis horogra gyors halat.
Kidülledő szeme meg se rebben,
a várt zsákmány viszont elmarad.
Azt véli, hogy horga jó kis csapda —
közben ő az, ki be lészen csapva.

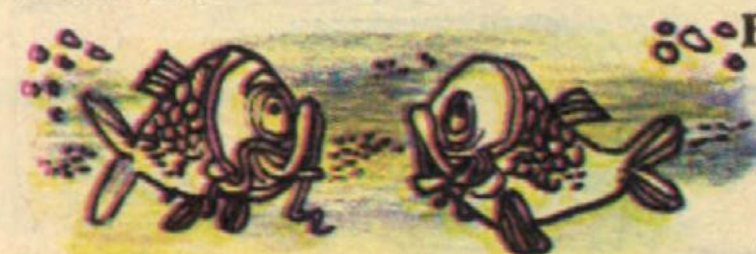
Mert egy hal vár ott lent méla lesben:
mikor jön a várvavárt horog?
Rá felszúrva, kétségbeesetten
egy rőt kukac kunkorin forog.
Ámde szabad farkából egy centi:
s ez a bölcs hal ebédjét jelenti.

A horgásznak lóg az orra s horga,
volt-nincs farok a kis kukacon…
míg ő halra éhes és mogorva,
röhög a hal: — Én így jól lakom!
A kukacot megcélzom egy percig:
azután leharapom a serclit.

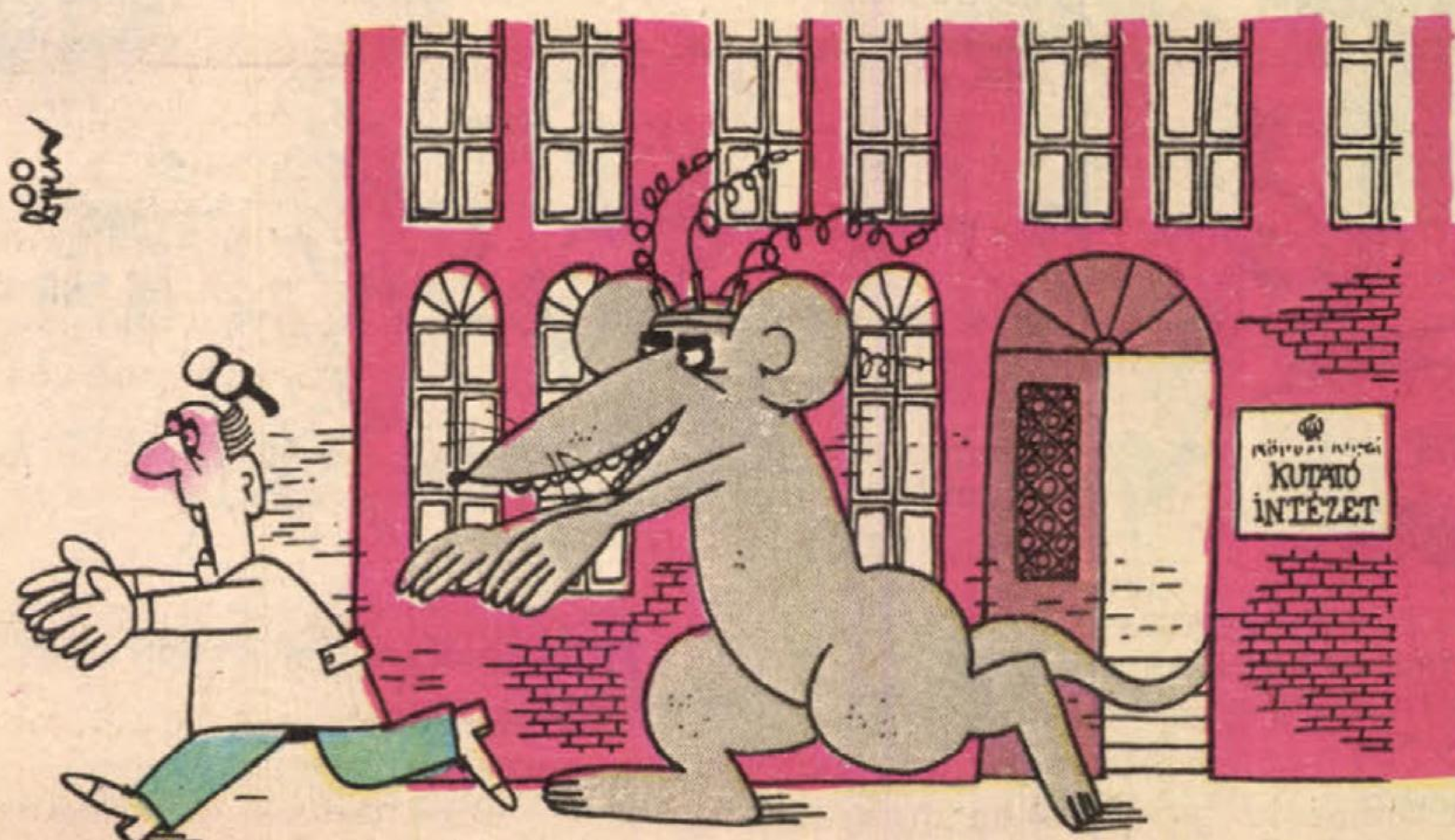
…Végelgyengülésig él halacskánk,
évekig tart, amíg élte fogy.
Nagy okossága talán kihat ránk,
bár sok ember tanulná meg, hogy:
mindig felét kapja csak be annak,
amit vele etetni akarnak.

Bedő István

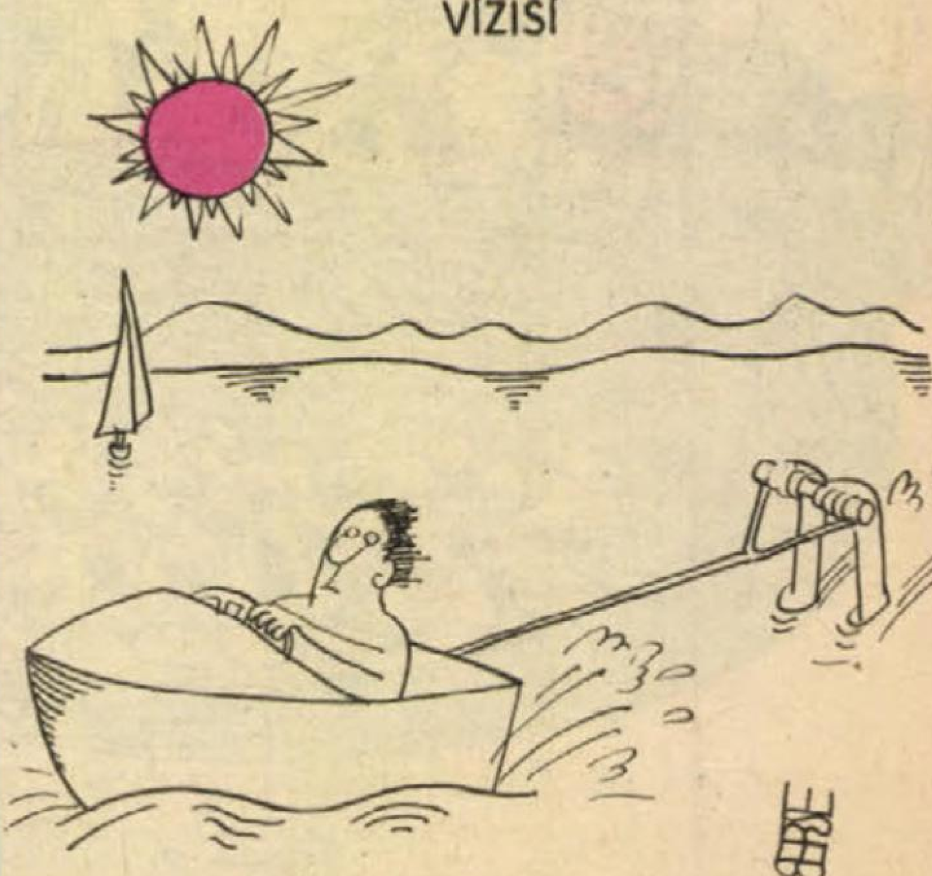

A KÍSÉRLET SIKERÜLT…

VÍZISÍ

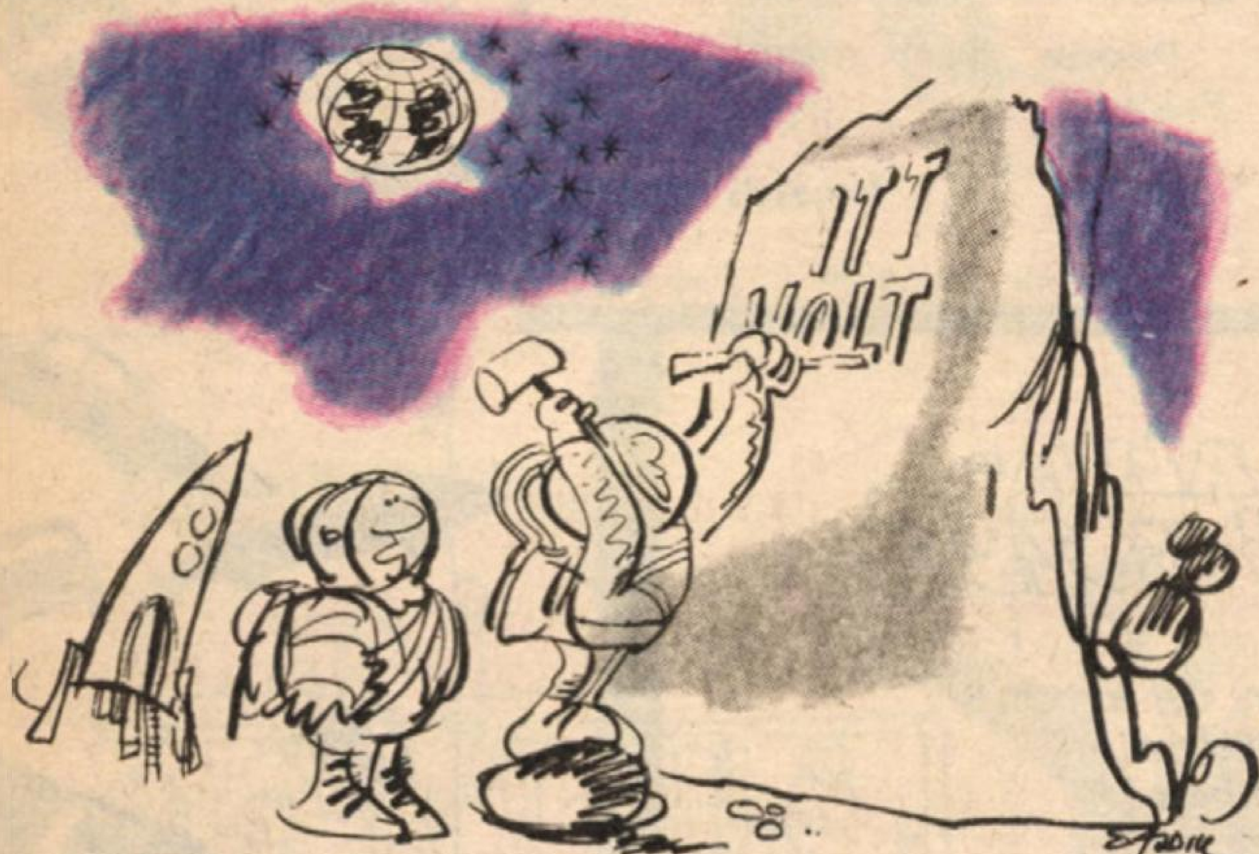

KOMBINÉRUHA A DIVAT

– Miért csodálkozol? Tudod, hogy én nyáron nem hordok kombinét...

ŰRHAJÓSOK

– Gyere már! Az utókor úgyis tudni fogja, hogy itt jártunk!

KONFEKCIÓ

– Nem jó a szabása ennek a ruhának! Ez a kampó itt hátul állandóan ütögeti a fejemet!

HÁTHA VALAKI NEM ISMERI

A család és a vendég leülnek a terített asztalhoz:

— Ejnye, Jutka — mondja a mama a kislányának —, épp a mi kedves vendégünk elé nem raktál evőeszközt...

Mire a kislány:

— De hiszen te mondtad, anyu, hogy ez a bácsi úgy eszik, mint egy ló...

*

A rabló megállít az utcán egy járókelőt:

— Pénzt vagy életet!

A járókelő:

— Igazán nem is tudom. Maga melyiket ajánlja nekem?

MONA LISA VILÁG KÖRÜLI ÚTON

LÁNY BIKINIBEN

A lány nem kopog, azt se vettem észre, amikor benyitott. Egyszerre ott állt előttem, talpig bikiniben: felül alig valami, lentebb némi textil.

— Nem ismer meg? — kérdi.

— Rémlik valami — nézem szemérmesen a lába fejét, nehogy tolakodónak tartson.

— Nos — vizsgáztat —, hol találkoztunk?

— Ne haragudjon, most nem jut eszembe, de ha segítene...

— Pedig szinte naponta lát.

— Ne haragudjon, nagyon rossz az arcmemóriám — bámulom meredten a térdkalácsát.

— Nem is az arcomra kell emlékeznie, az elég gyakran változik — mondja.

— A kisasszony színésznő?

— Néha az is. De nem jellemző...

— Szóval a filmnél dolgozik? — találgatom.

— Nem. Látom nehezen boldogul. Én vagyok a bikinis lány.

— Azt eddig is észrevettem — mondom, mert utálom, ha hülyének néznek.

— Ebben a minőségemben mindenütt ott vagyok. Ha kell, különböző cikkeket reklámozok.

— Megvan! Maga a bőre őre!

— Az is. De ha egy napszemüveg van az orromon, akkor...

— A napszemüveg öltöztet! — mondom a szöveget.

— És ha fekszem a füvön, kezemben egy könyvvel?

— Üdülésnél is legjobb társ egy jó könyv! — mondom most már azonnal.

— És ha állok egy könyvvel?

Megakadok, de segít:

— A takarékosság biztonság!

— Szóval maga reklámmodell?

— Is — felel. — De dolgozom a művészetben is — mondja és hátat fordít.

— Persze... — emlékszem... — Kedvenc színházi lapomban láttam legutóbb ebben a pózban. Az aláírásból kiderült, hogy a tehetséges 14 éves francia színésznő új szerepben mutatkozik be, melyben még több alkalma lesz jellemábrázoló képességének bemutatására.

— Időnként a tömegszervezeti munkában is segítek — mondja és szembefordul velem, kezét felemeli és arcát a mennyezet felé fordítja.

— A SZOT az idén is több tízezer dolgozónak biztosít kényelmes üdülést hazánk legszebb tájain — mondom az aláírást.

— Helyes — dicsér meg. — És most? — kérdi. Újabb pózt vesz fel, kissé előredől, miáltal bikinijének felső része, minha nem is lenne.

— Új fürdőruha divat az olasz tengerparton — találgatom.

— Lehet. De a sportlapok is alkalmaznak...

— Ne folytassa: sok új tehetség tűnt fel, a járási úszóversenyeken.

— Kitűnő. — Ismét újabb póz, arcán csábmosoly.

— Szépségkirálynőt választottak a kosárfonók júniálisán.

— Helyes! És ugyanez bíráló éllel? — kérdezi?

— Ilyen lenge öltözetű lányok szolgálnak fel a züllött play-boy mulatókban.

— De mit csinál, kisasszony, télen? — kérdem. — Ilyenkor az újságokban is megfogyatkoznak a bikinis lányok.

— Emlékezzék csak. Decemberben a dél-tengereken fürdök, ahol szikrázó nyár van. Aztán új tévévásárlásra buzdítok, majd egy tehénfejő gép előtt domborítva a modern mezőgazdaság előnyeit ecsetelem. Amikor tavaszodni kezd, én vagyok az első bátor strandoló, aki a tavaszi napot köszönti. De ha a tavaszi nap késik, akkor egy kereveten heverve kvarcolok, mert rajtam nem fog ki az időjárás.

— És most minek köszönhetem a látogatását?

Szexes pózba áll és rámmosolyog:

— A főnöke küldött.

— Milyen aláírással?

— Írjon időnként humoreszket is! — mondja, majd eltűnik, mögötte megjelenik a nejem, nem bikiniben, hanem pongyolában.

— Valami jó jutott az eszedbe, hogy így mosolyogsz? Akkor nem is zavarlak...

Ősz Ferenc

FRANKFURT REJTELMEI

Azt mondják, Frankfurt Európa Amerikája. És estefelé a Zeilen nem tudsz egy kavicsot eldobni úgy, hogy ne találd el vele legalább három világrész szülötteit. Lehet ebben valami, bár megpróbálni nem érdemes, mert rögtön jönnek a rendőrök a szirénával meg a vízipuskával.

Másrészt már több ízben észleltem, hogy afféle dzsókerfejem van. Szinte pillanatok alatt beleolvadok a környezetbe. Bárhová vetődjem, az emberek megszólításukkal tüntetnek ki, sőt, információkért ostromolnak, mintha a világnak éppen ama pontján jöttem volna le a falvédőről.

Egyik este a Konstabler Wache kirakatai között ődöngtem és hat skót fiatalemberre lettem figyelmes. A fiúk alul tarkakockás szoknyát viseltek, felül semmit. A lányokon a mininél is minibb mini volt, amely semeddig sem ért. Tisztára olyan volt, mintha hatuknak csupán három szerelés jutott volna s testvériesen megosztozván, a fiúk viselnék a szoknyát, a lányok meg az inget.

— Hej, mister — tartott felém az egyik fiú —, merre van a pályaudvar?

Minthogy több ízben begyalogoltam a város minden zugát, módomban állt aprólékos felvilágosítással szolgálni.

— Arra! — intettem egy bizonyos irányba.

— Kössz — mondta a srác. Aztán mind a hatan sarkon fordultak és elindultak egészen másfelé.

Tűnődve néztem utánuk. Miért kérdezik meg, merre van, ha úgysem akarnak odamenni? Vagy pedig: miféle szörnyűségeket tartogat az a pályaudvar, ha még véletlenül sem óhajtanak a tájékára vetődni? Némi töprengés után elraktároztam az ügyet abba a kis skatulyába, amelyben az élet nagy rejtelmeit tartom.

Másnap délelőtt a villamosmegállónál olajosképű férfi lépett hozzám. Világoszöld selyeminget viselt, lila bársonynadrággal. Meztítlábán bebújós papucsot s a csuklóján nehéz rézkarkötőket. Tört németséggel szólított meg, amely nyelvet magam is hasonló szinten bírom.

— Mondd testvér, merre van a spanyol követség?

— Fogalmam sincs — mondtam, mert kenyerem az őszinteség.

— Olé! — kiáltotta és egy doboz cigarettát dugott az orrom alá. Elhárítottam mire gyanakodva nézett rám.

— Te talán jugoszláv vagy?

— Nem — mondtam. — Magyar.

— Olé! — kiáltotta ismét és egy vállrándítással eltűnt. Sosem fogom megtudni, vajon az örömteli meglepetés, vagy a mélységes csalódás szólt-e belőle és, ha bármelyik szólt is — miért? Az élet tele van titkokkal.

Két napra rá, kora reggel idős nénikét pillantottam meg a földalatti állomáson. A jegyautomatával vacakolt, nem boldogult vele. Ménkü nagy csokor volt a kezében.

— Nem tudja kérem, merre van a köztemető? — kérdezte.

Véletlenül tudtam. Az ember megy négy megállót, aztán balra a rádió, jobbra a köztemető. Bedobtam a nénike két márkáját az automatába.

— Retúrjegyet parancsol? A temetőig és vissza?

— Nem, nem — mondta a nénike. — Csak oda.

Kicsit ijedten néztem rá, ennél azért erőteljesebbnek tűnt. Megértette a pillantásomat, mentegetőzött.

— Az unokahúgomhoz jöttem fel — mondta. — Ott lakik a temető mellett. A Malapert utcában, hiszen tudja, na.

Esküszöm, hogy frankfurtinak nézett

A negyedik megállónál leszálltunk.

— Köszönöm a kedvességét — mondta. — Ja, és még valami...

Felém fordult, egészen közel hajolt.

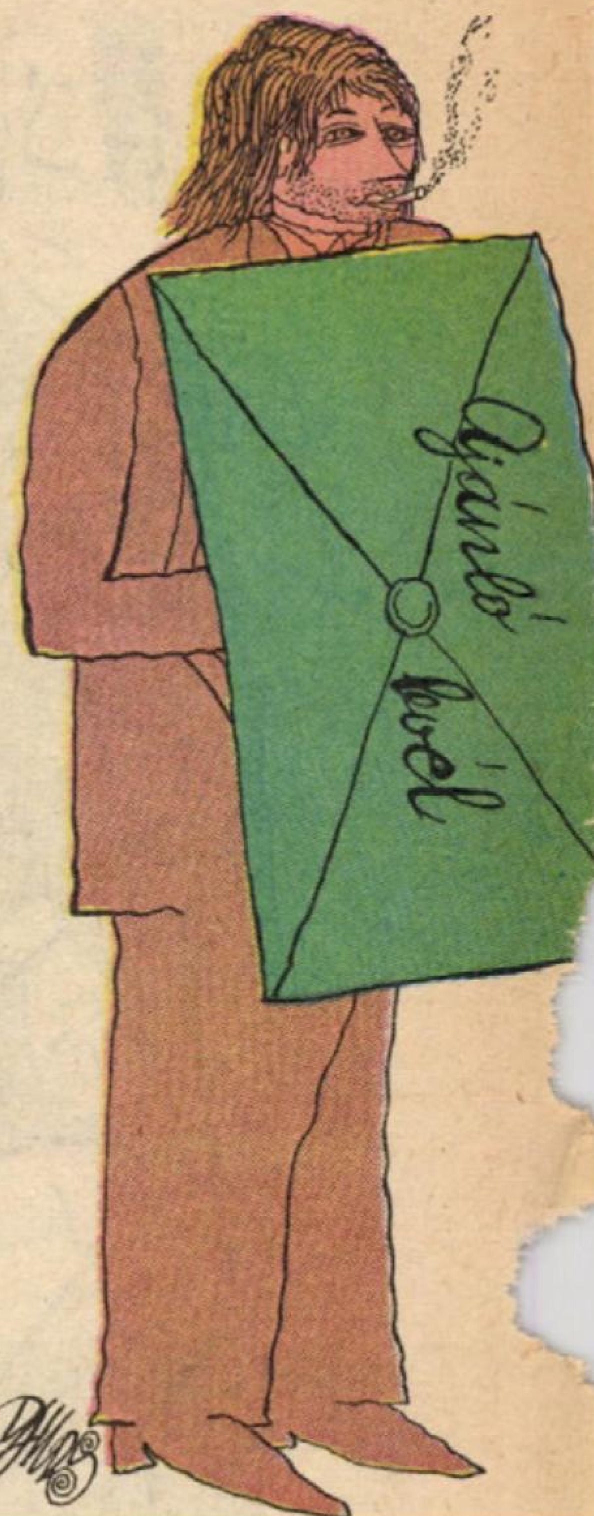
— Az isten áldja Törökországot.

Mégse nézett frankfurtinak.

Persze azért megáldhatja. Felőlem...

Peterdi Pál

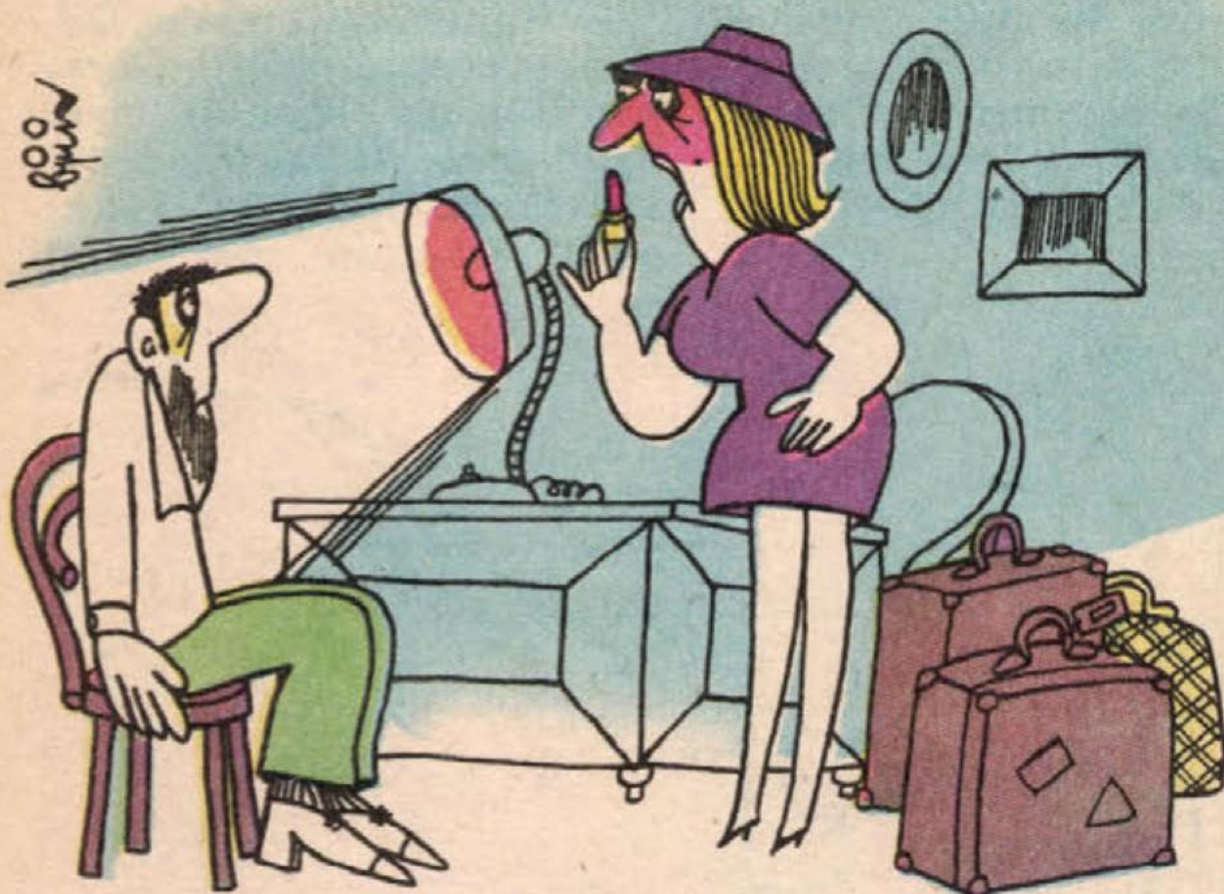
VÉDŐPAJZS

LEGYFOGÓ

VALLATÁS

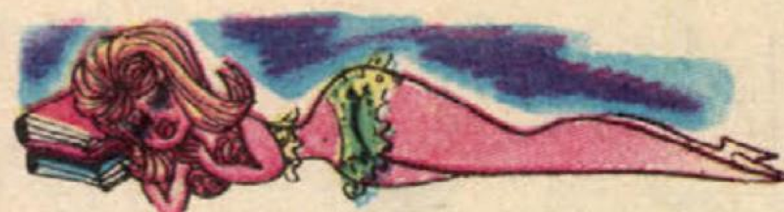
— Hogyan került a lakásba ez az idegen rúzs, amíg én nyaralni voltam?!

ÓVÁS ALVA-TANULÁS KÖZBEN

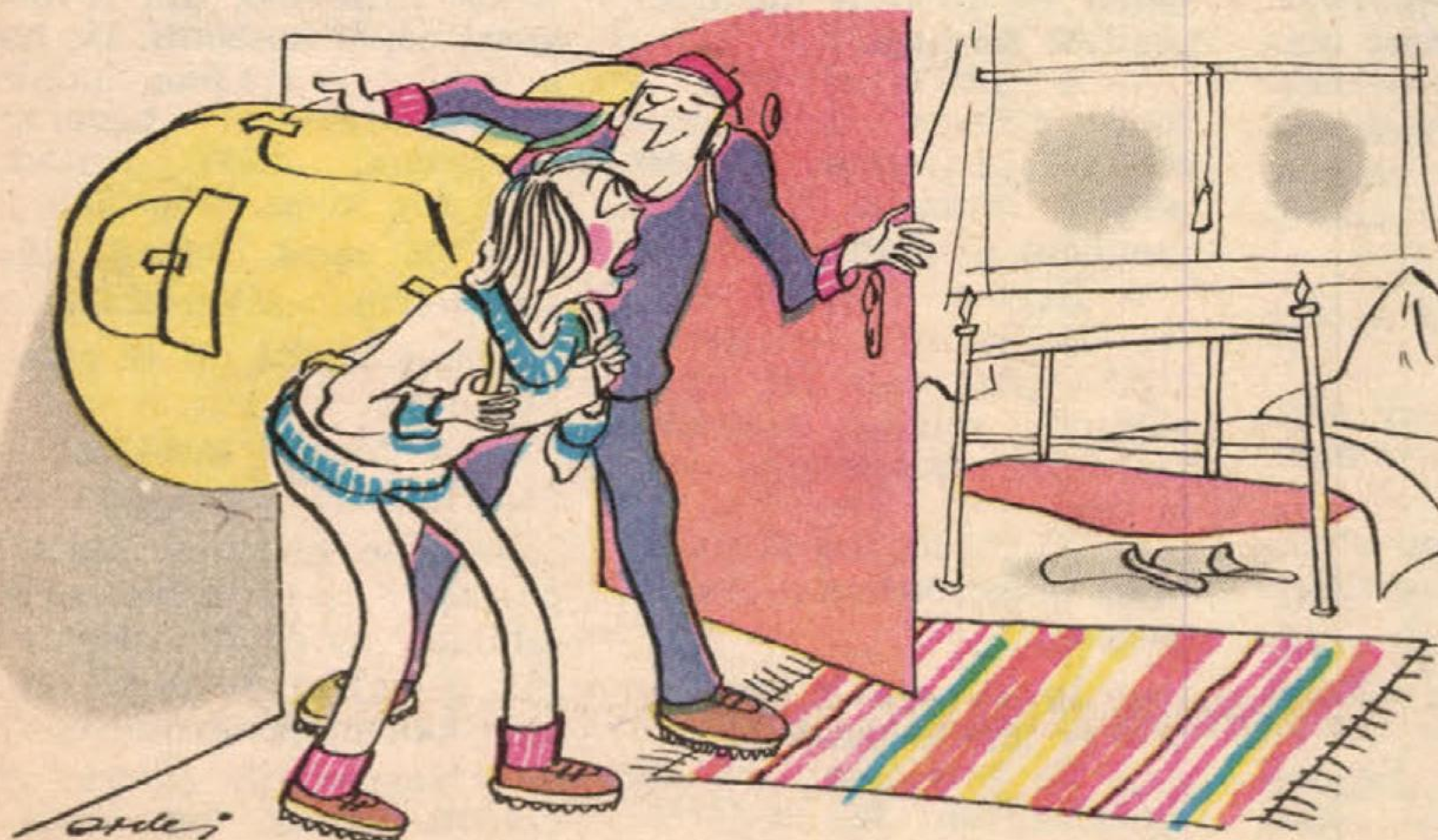
Ez a módszer nem új, kérem,
mivel hogy a feleségem
levelező technikumban
alkalmazza réges-régen.

Könyvvel fekszik, könyvvel ébred,
közben alszik becsülettel,
csak egy baj van: hogy felelni
egyelőre még ébren kell.

Rozslay György

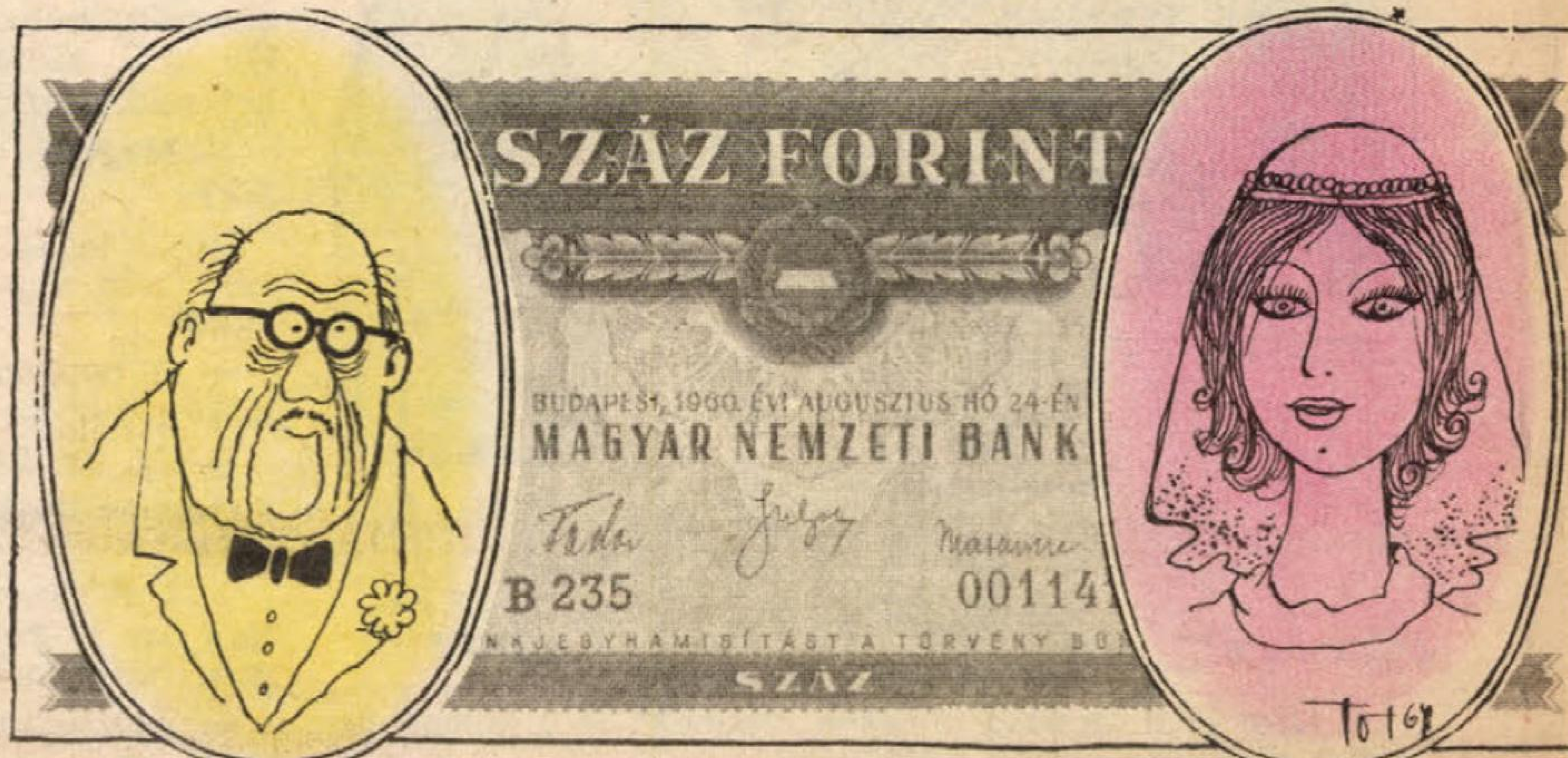

TURISTAPROGRAM

— Pista, ha előre megmondja, hogy a menedékház itt van a Wesselényi utcában, nem cipelem ezt a nehéz hátizsákot!

ŐSZINTE ESKÜVŐI KÉP

Megkérdeztük rajzolóinkat:

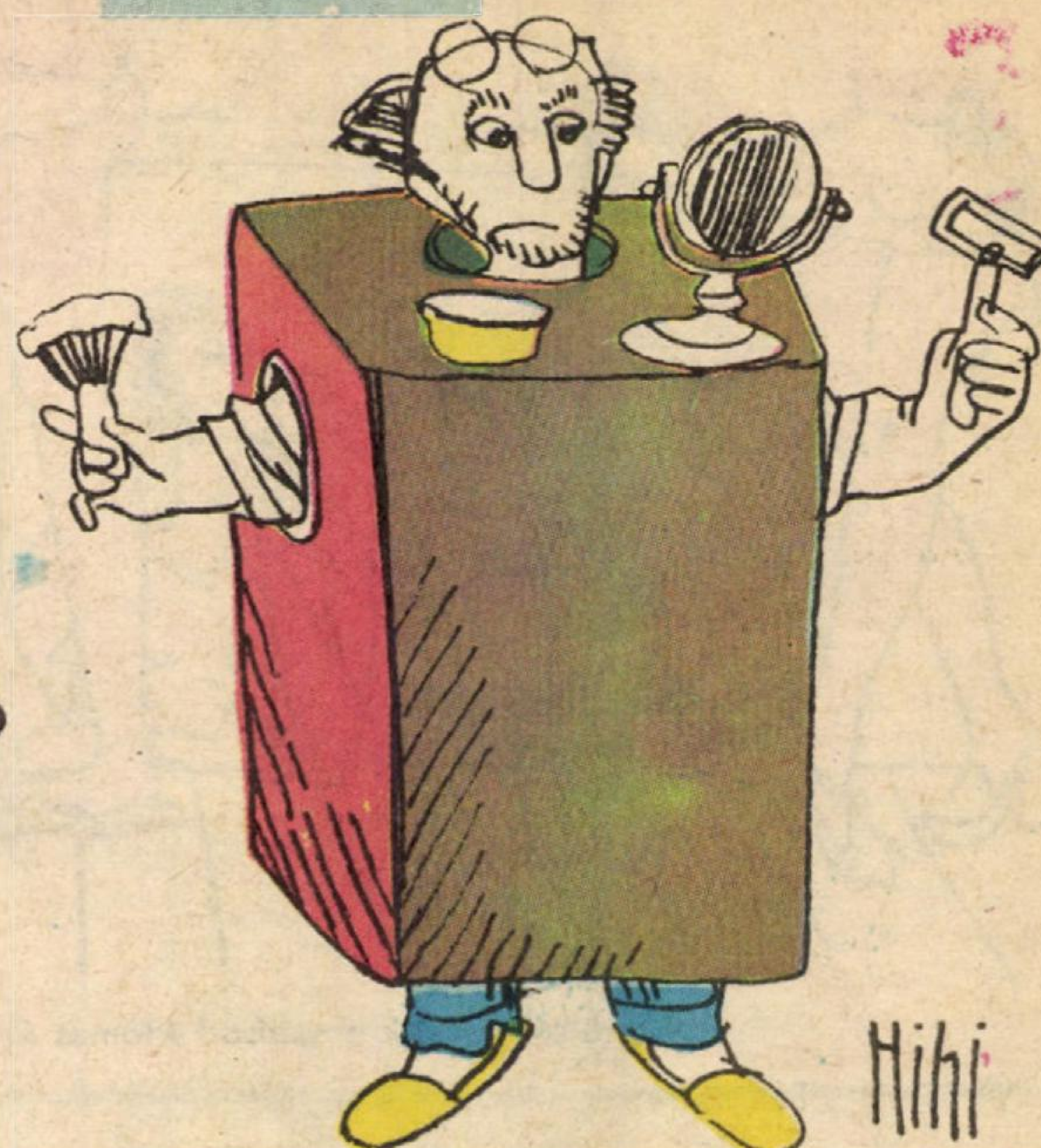
MIKOR, HOGYAN TÖLTI KI A BOSSZÚJÁT?

Barát József:

– Az SZTK-ban. A hosszú várakozás alatt magamtól is meggyógyulok.

Hegedűs István:

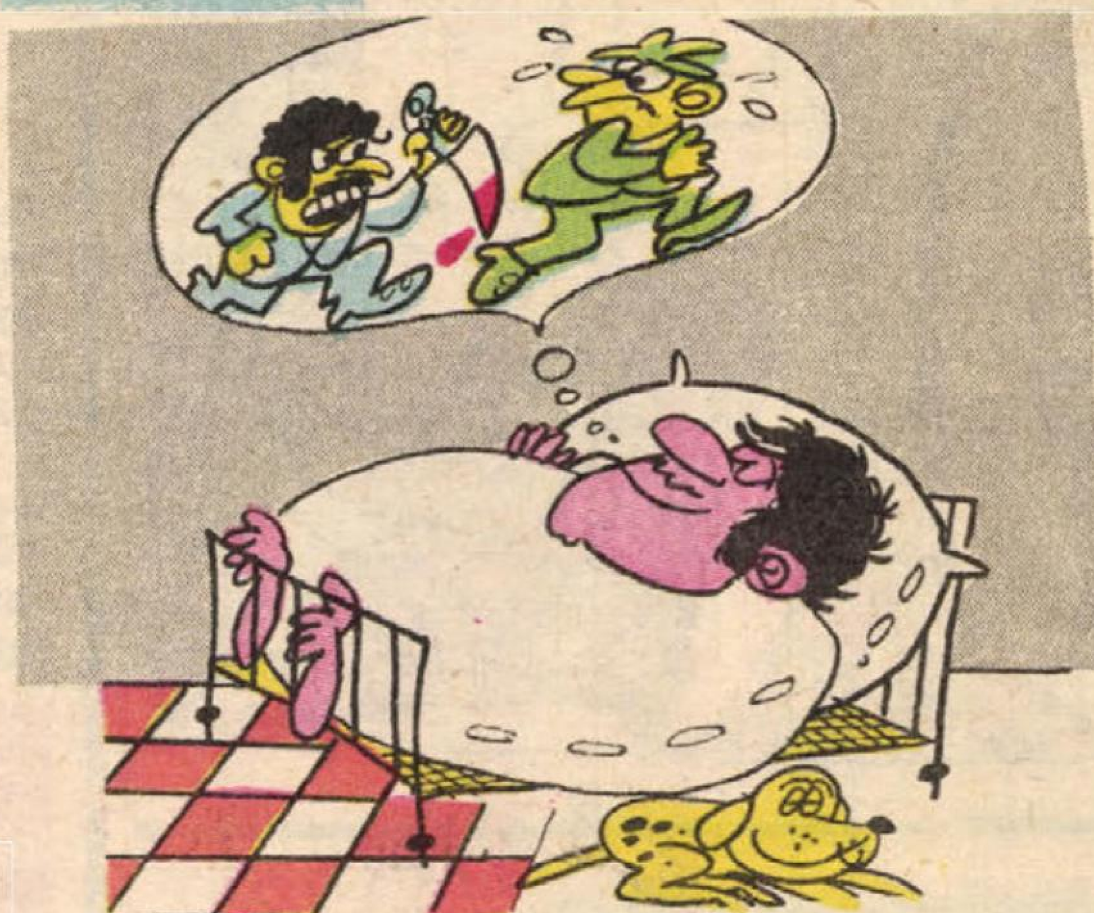
– A kislakás-tervezőket dobozba zárnám.

Szűr Szabó József:

– Vérbosszút fogadok, mert 2 dekával kevesebb a sonka!

Fülöp György:

– Álmomban. Nem a legjobb megoldás, de legalább nem szerzek vele újabb ellenségeket.

Dallos Jenő:

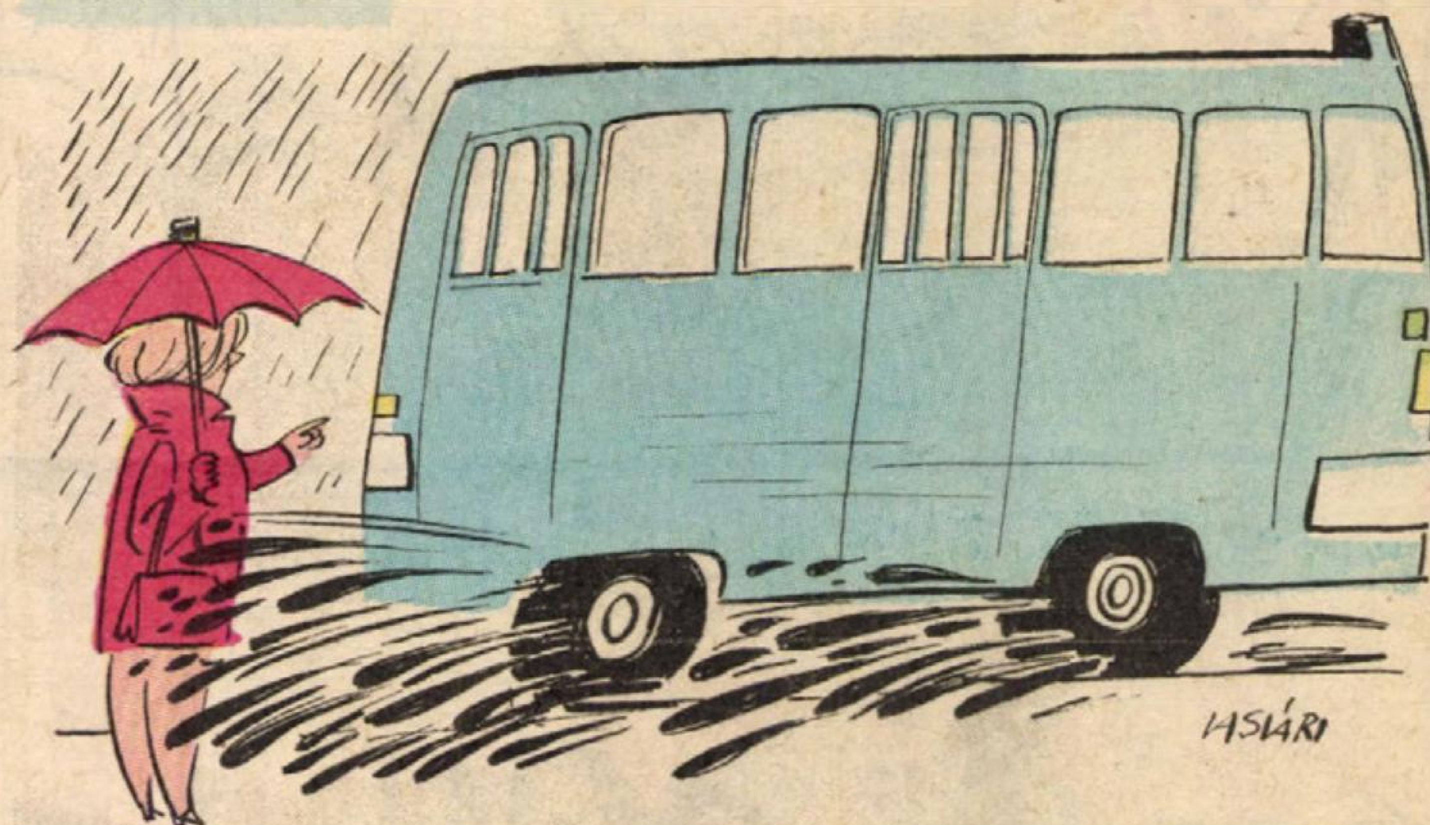
– Ha nagyon melegem van, a napon!

Balázs-Piri Balázs:

– Ha láttam egy rossz filmet, lelkesen ajánlom az ellenségemnek.

Vasvári Anna:

– Erre sem szállok fel többé!

Lehoczki István:

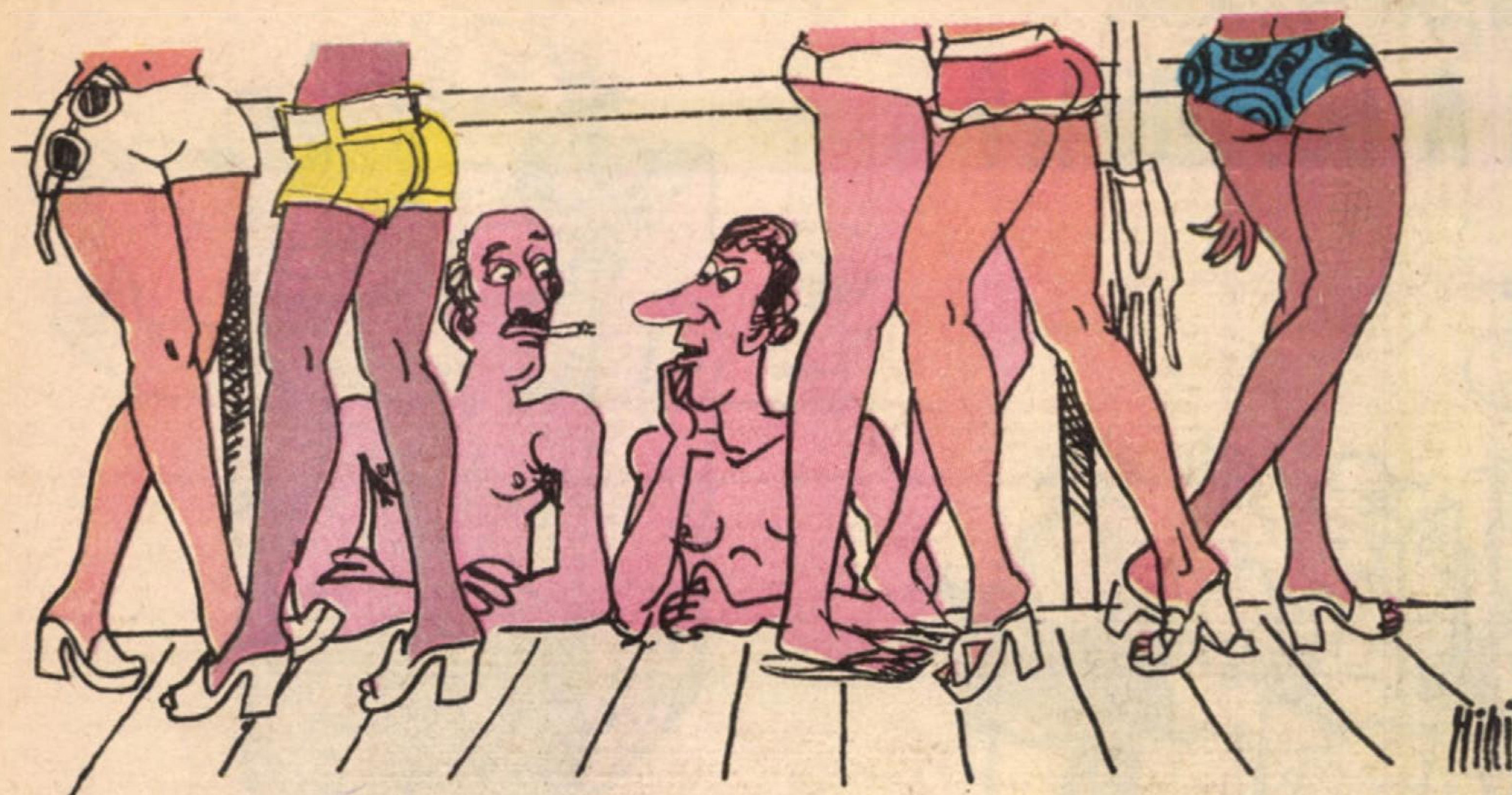
– Leviszem a szemetet a házmester helyett!

Sajdik Ferenc:

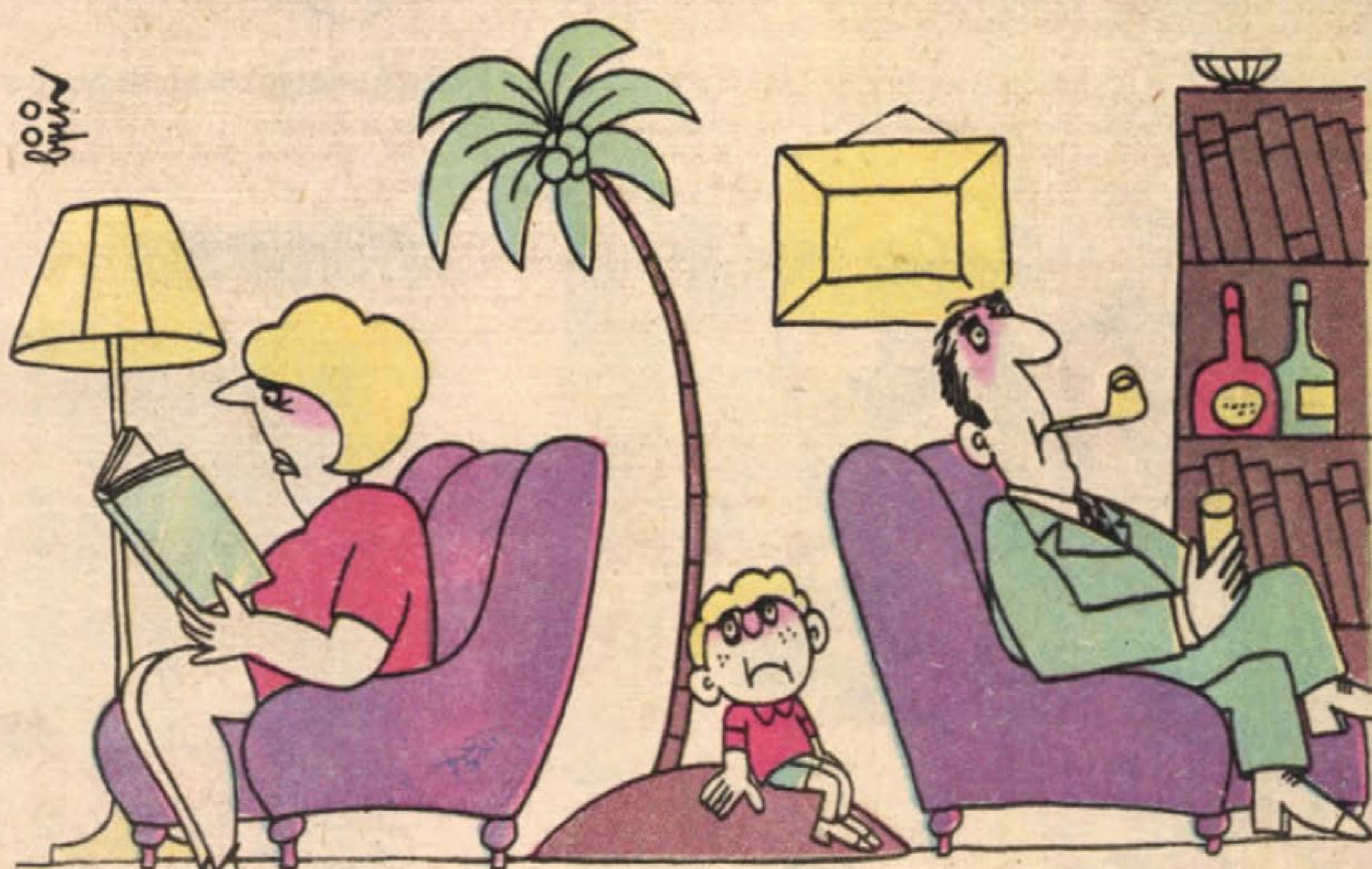
– Elhíresztelem a haragosomról, hogy ötös találata van a lottón . . .

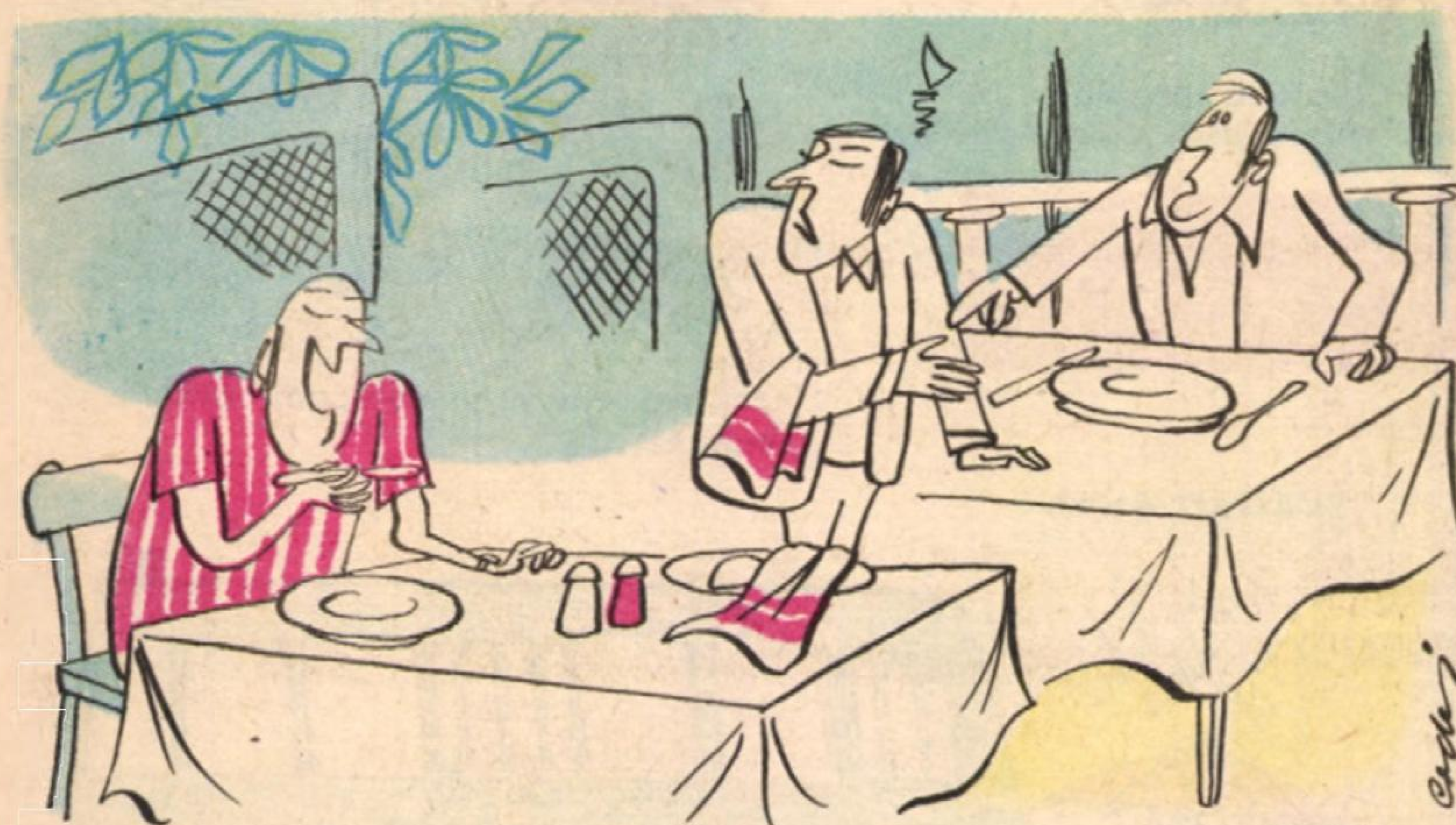
ÖNKRITIKUS JELLEM

– Képtelen vagyok a szabad időmet értelmesen felhasználni...

VALÓFÉLBEN

EGY KERT-VENDÉGLŐBEN

– Az a vendég már tíz perce megkapta a levest!

– Kérem az a vendég még a múlt vasárnap rendelte meg...

IBUSZ-ÚT

– Nincs kivétel, kérem, a nős emberek a feleségükkel lesznek egy szobában...

A TISZTA BUDAPESTÉRT!

ANEKDOTÁK

Csók István, fiatal korában, lefestette egy gazdag müncheni polgárnak a kutyáját. Amikor elkészült a „remekmű", a kutya úrnője így szólt:

— Az egész család el van ragadtatva, mester, a képtől! Elismerésünk jeléül elhatároztuk, hogy mihelyt a kutyának kölykei lesznek,

az egyiket odaajándékozzuk külön honoráriumként a művész úrnak.

Majd váratlanul így folytatta:

— Egyébként a férjem nagyon szeretné, ha engem is lefestene.

— Rendben van, asszonyom — felelte Csók István —, de külön homoráriumra ebben az esetben nem reflektálok...

Fényes Adolf volt a művészvilágban a legdiszkrétebb ember. A Fészekben Pólya Tibor megállította:

— Miért öltöztél ilyen ünnepélyesen?

— Vacsorára vagyok hivatalos.

— Hova?

— Azt nem mondhatom meg.

— Nekem sem, a jó barátnak?

— Még neked sem.

Pólya Tibor hazament. Tíz perc múlva megjelent nála az ünnepélyesen kiöltözött Fényes Adolf. Olyan diszkrét volt, hogy házigazdájával sem közölte, hogy hova hivatalos vacsorára...

*

Karlovszky Bertalan hatalmas feltűnést keltett a Műcsarnok téli kiállításán egy fiatal fiút ábrázoló arcképével.

— Ez aztán egy nobilis fej — mondotta a művésznek Andrássy Gyula gróf.

— Kit ábrázol?

— Egy angol lordot, kegyelmes uram — felelte a művész.

— Mindjárt gondoltam — volt a gróf válasza.

A kép Pick régiségkereskedő fiának arcképe volt...

(Révész Tibor gyűjtése)

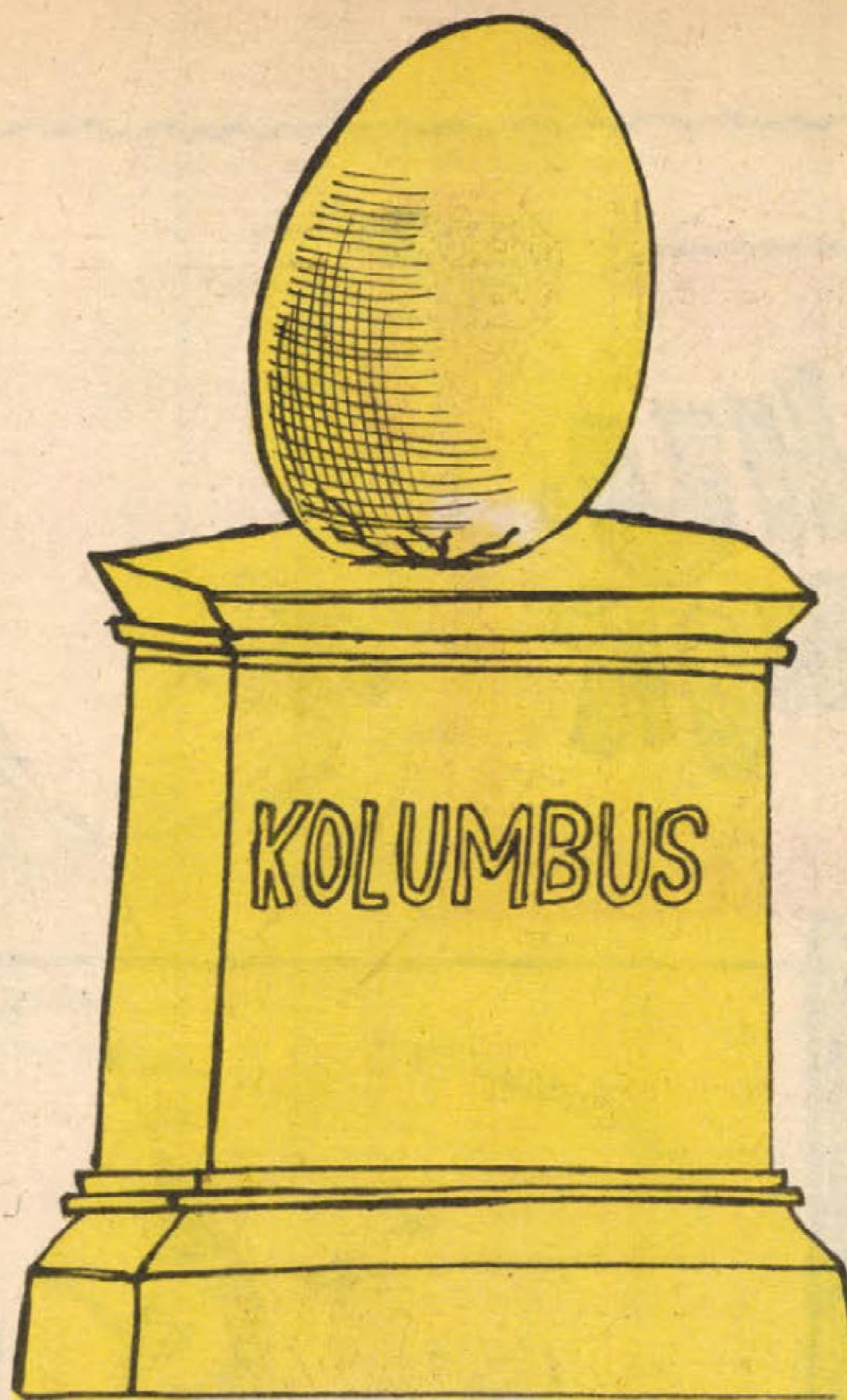
MAI REPÜLŐSZŐNYEG

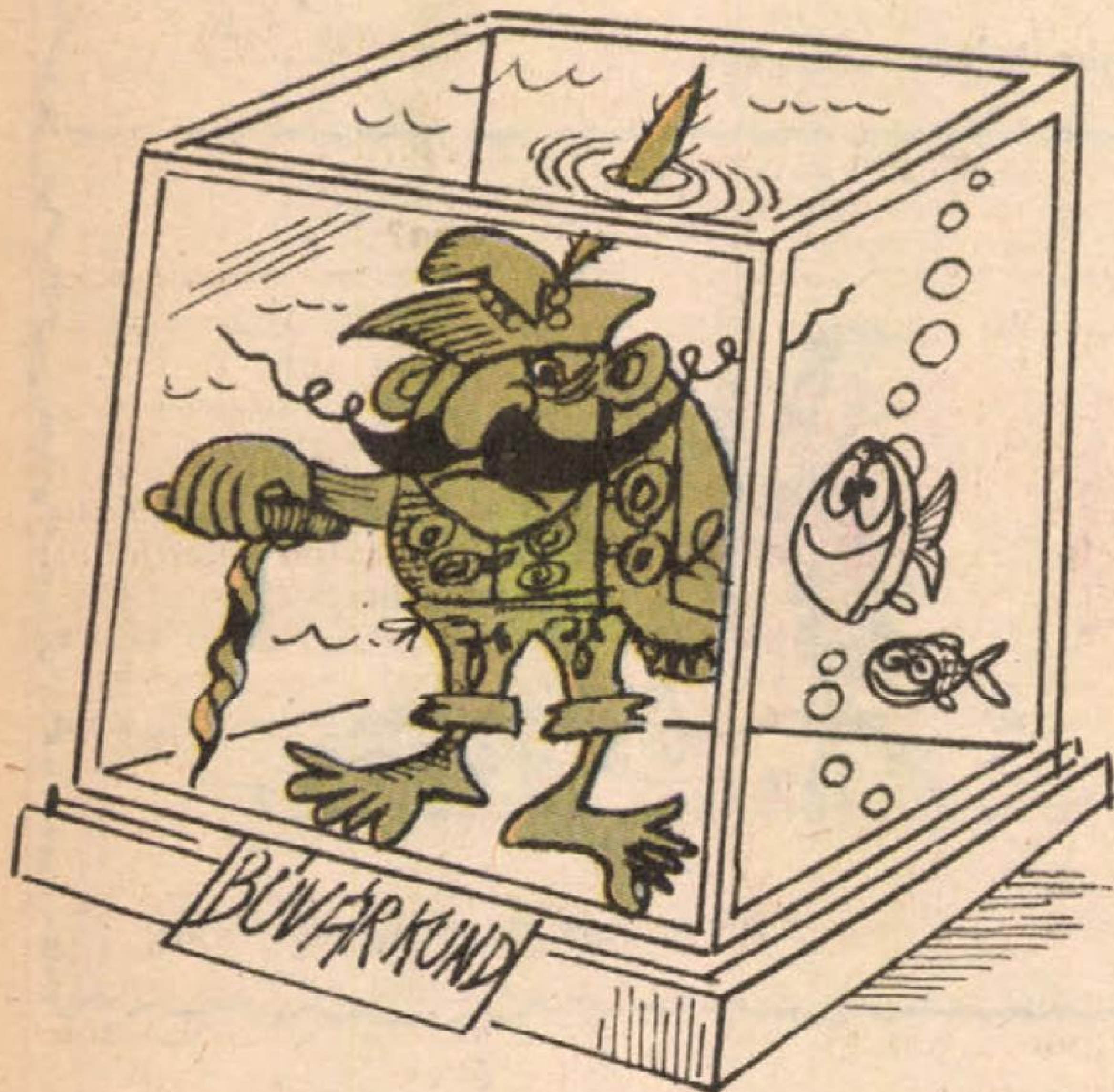
– Lottó társasutazást nyertünk!

VÁRNAI,
BRENNER,
FÜLÖP,
DALLOS,
SZŰR-SZABÓ,
HEGEDŰS,
SAJDIK,
BALÁZS-PIRI

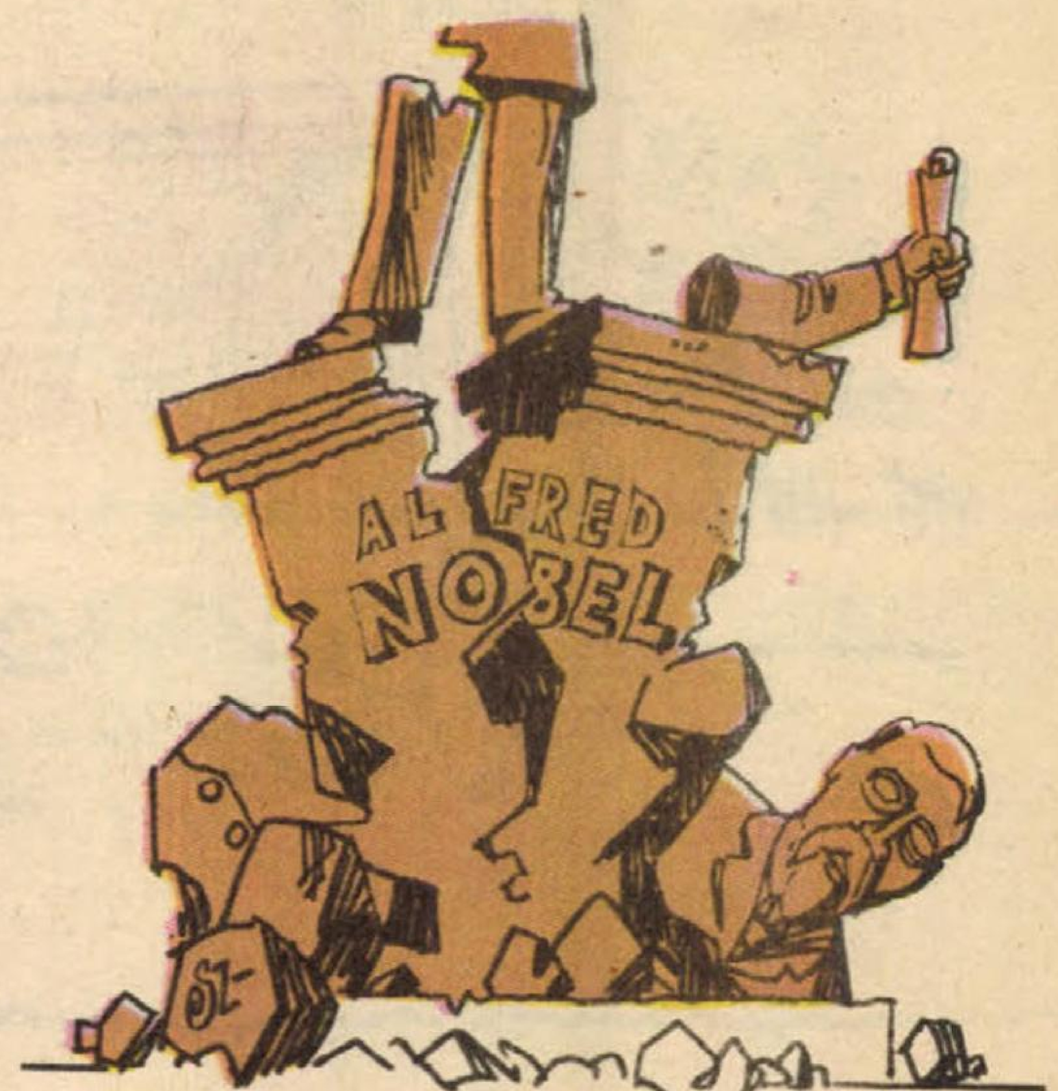
SZOBOR

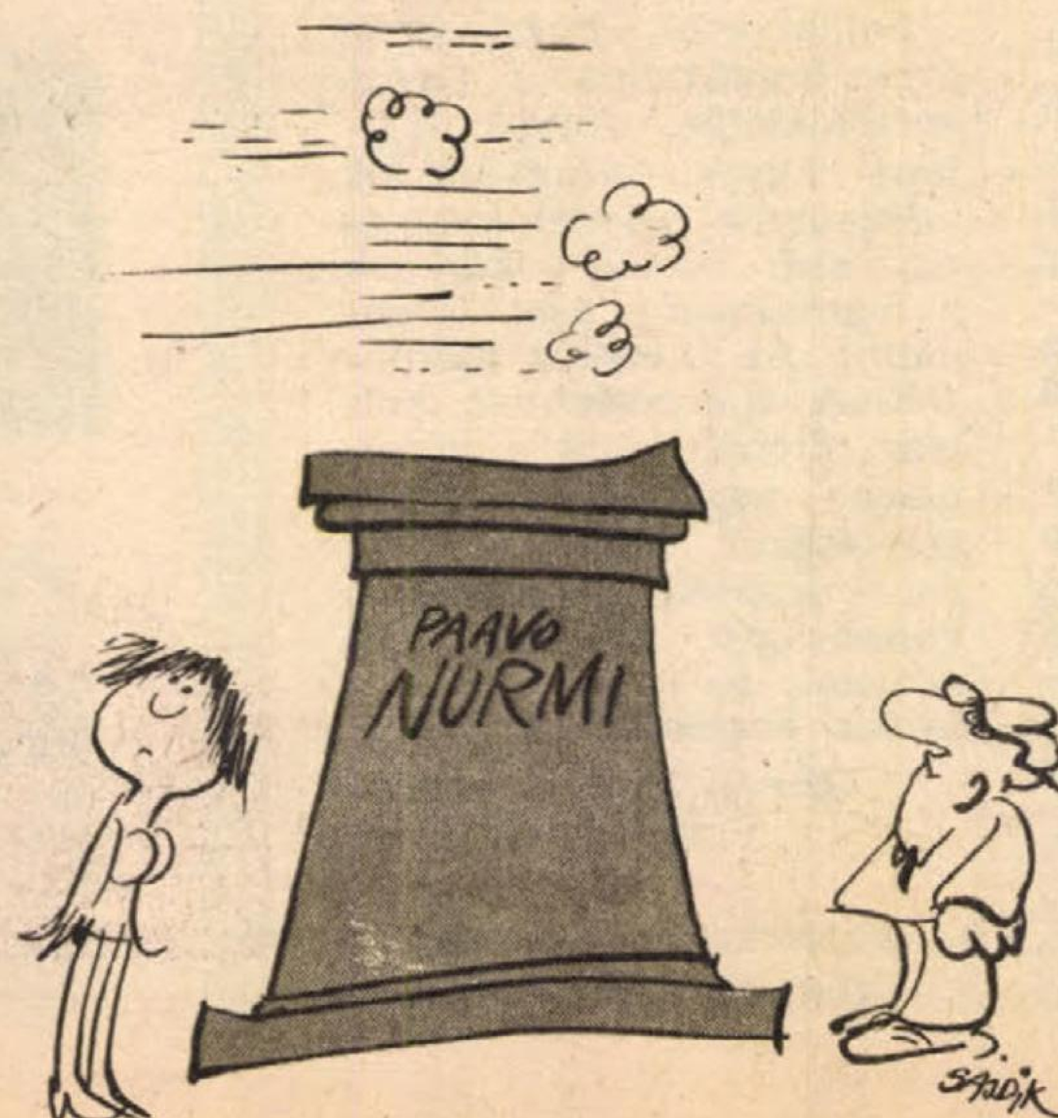

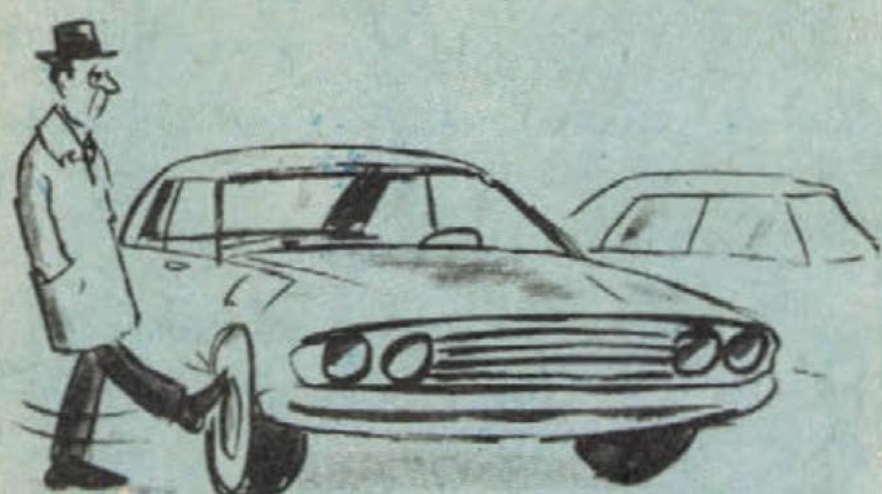

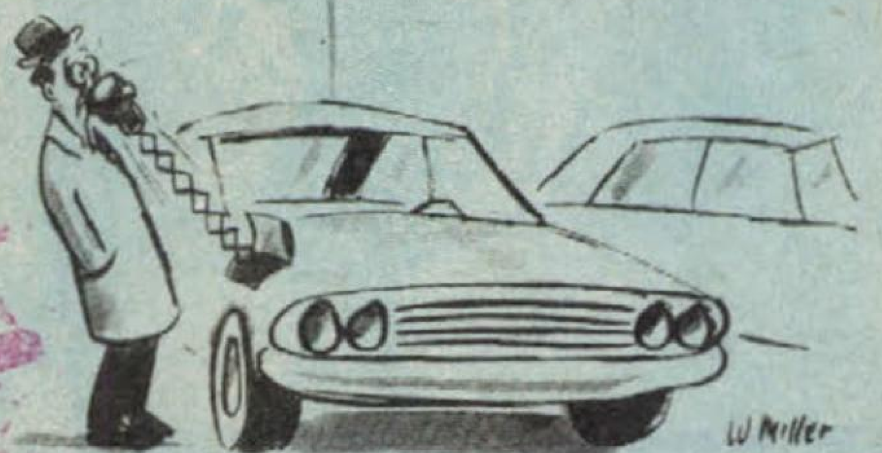

IMPORT HUMOR

VÁRATLAN FORDULAT

DIVATOS NYAKKENDŐ

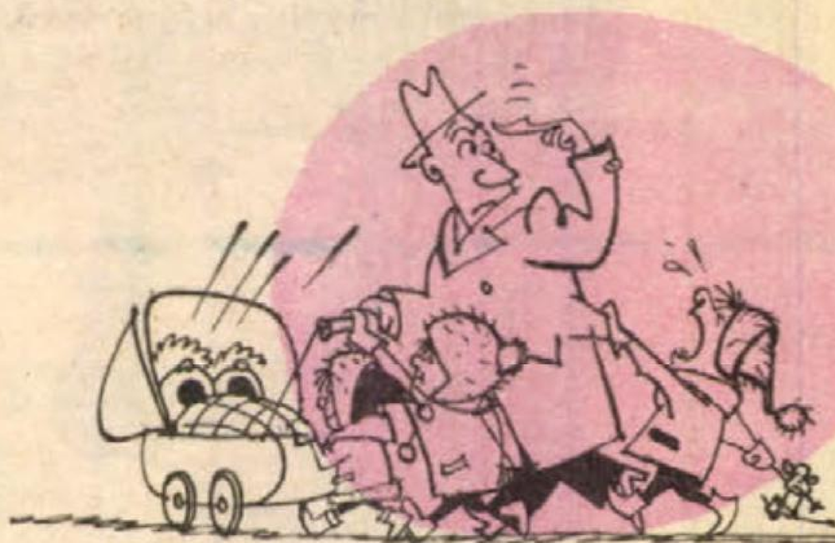
MARSLAKÓK A FÖLDÖN

– Vajon milyen kultúra lehet ez?

PRECÍZ SZURKOLÓ

– Megbolondultál?

(V. Zelinszkij rajzai, Moszkva)

ELLEN-PANASZKÖNYV

Ha a megrendelőt, a vevőt, építtetőt sérelem éri, kellemetlen tapasztalatait beírhatja a panaszkönyvbe. Kísérletképpen most a kereskedelem, az építőipar dolgozói, vezetői részére bevezetik az ellen-panaszkönyvet. Módomban volt néhány bejegyzést megtekinteni, melyet ezennel közzéteszek:

Tegnap bementem a Külső Gázszag utca 117/C alatti élelmiszerboltba. Tisztaság, rend fogadott ebben a barátságos üzletben. Nem csoda, hogy idejárok már öt esztendeje és naponta nyolc órát eltöltök az üzletben. Az ember jókedvűen bemegy a boltba aztán mi történik? Nyolc óra után öt perccel ránk nyitott egy vevő. Ezt a leghatározottabban kikértem magamnak. Azért mert ő van a pult másik oldalán, neki mindent lehet? Csak úgy bejönni egy üzletbe! De ez hagyján! Ráadásul kért húsz deka párizsit is! Köteles vagyok eltűrni az ilyen minősíthetetlen viselkedést?

Fédervejsz Zsolt
eladó

*

1974. január 14-re volt betervezve az épület ünnepélyes átadása. S ma, 1974. június 15-én, még mindig nem adták át a célprémiumot. Ha érdeklődtem, csak újabb ígéretet kaptam a társasház építtetőitől. Folytonosan új határidőket tűznek ki a célprémium átadására, azzal az üres kifogással, hogy az épületen még nincs tető, hiányoznak az ajtók és az ablakok és a lépcsőház és hogy a földszint után mindjárt a második emelet következik. Nyilvánvaló, hogy ezek az apró hibák csak ürügyül szolgálnak az újabb határidőmódosításokhoz. Lassan itt a tél és még mindig várnunk kell a pénz ünnepélyes átadására...

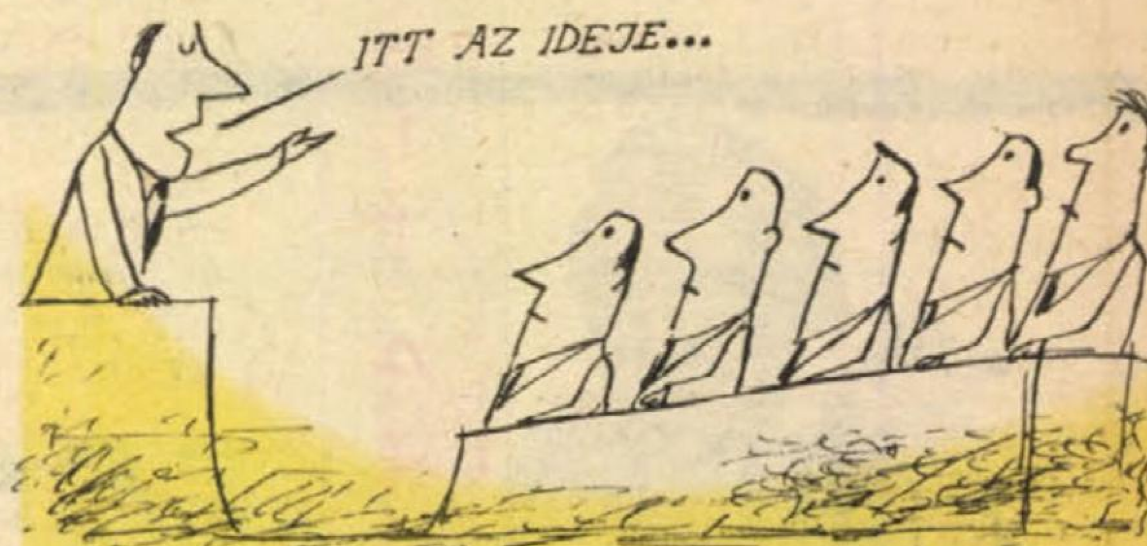
Harminc család
(Az építő melósok családja nevében
Mladonácz Herbert
építésvezető

Felháborító, hogy évről évre, beszédtéma a virágkereskedelem Anyák napján! Egyes virágvásárlók visszaélnek helyzetükkel és egy szál rózsáért képesek a legmagasabb árat is sokallni. Az illetékes hatóságoknak fokozottabban kellene ellenőrizniük a virágpiacon tapasztalható visszaéléseket, vagyis a virágot vásárlók mérhetetlen kapzsiságát, amellyel meg akarnak fosztani minket a jó kis keresettől.

Özvegy Platina Rudolfné
virágstand-tulajdonos

Fentieket hitelesítette:
Galambos Szilveszter

SÜRGETŐ FELADAT

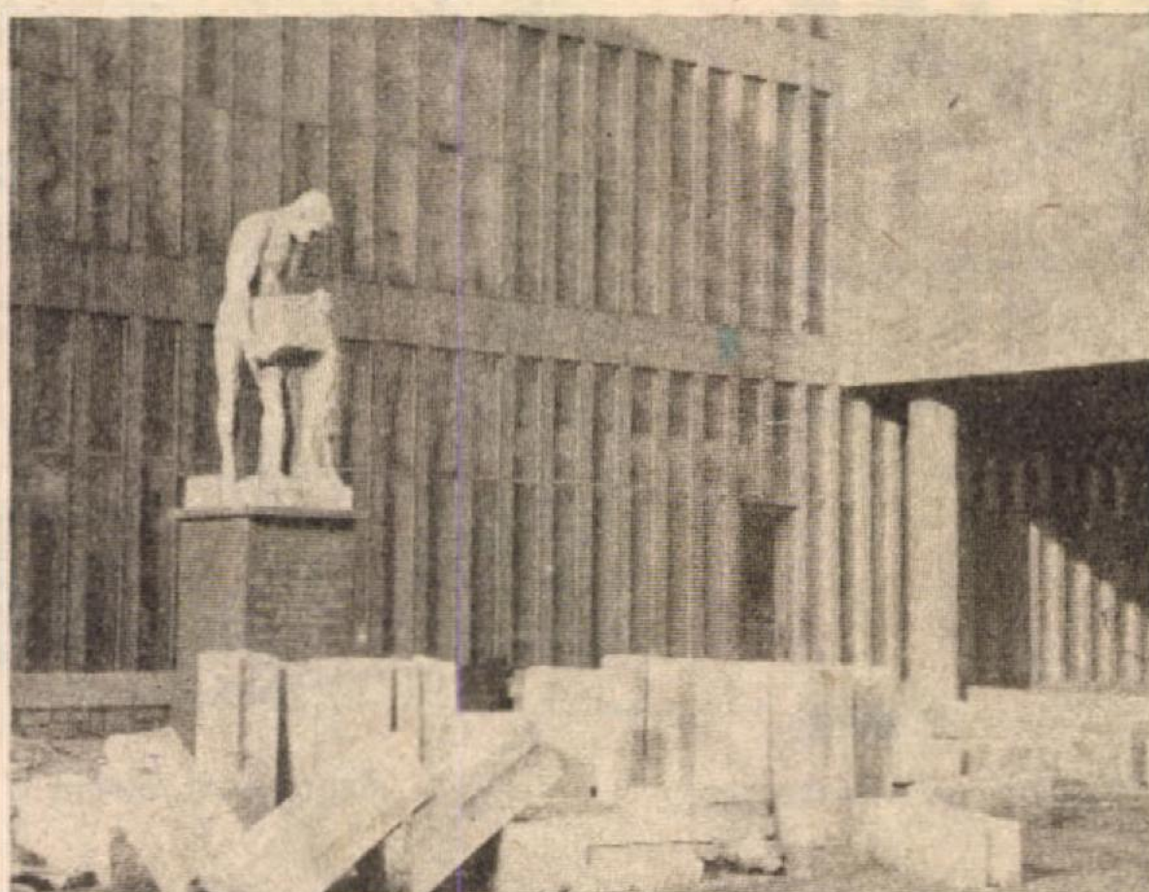

TÜCSÖK és BOGÁR

Továbbra is szívesen fogadjuk, ha ezekhez hasonló tücsköt-bogarat beküldenek hozzánk olvasóink. A legmulatságosabbakat ezeken a hasábokon közszemlére tesszük, beküldőjüket pedig honoráljuk.

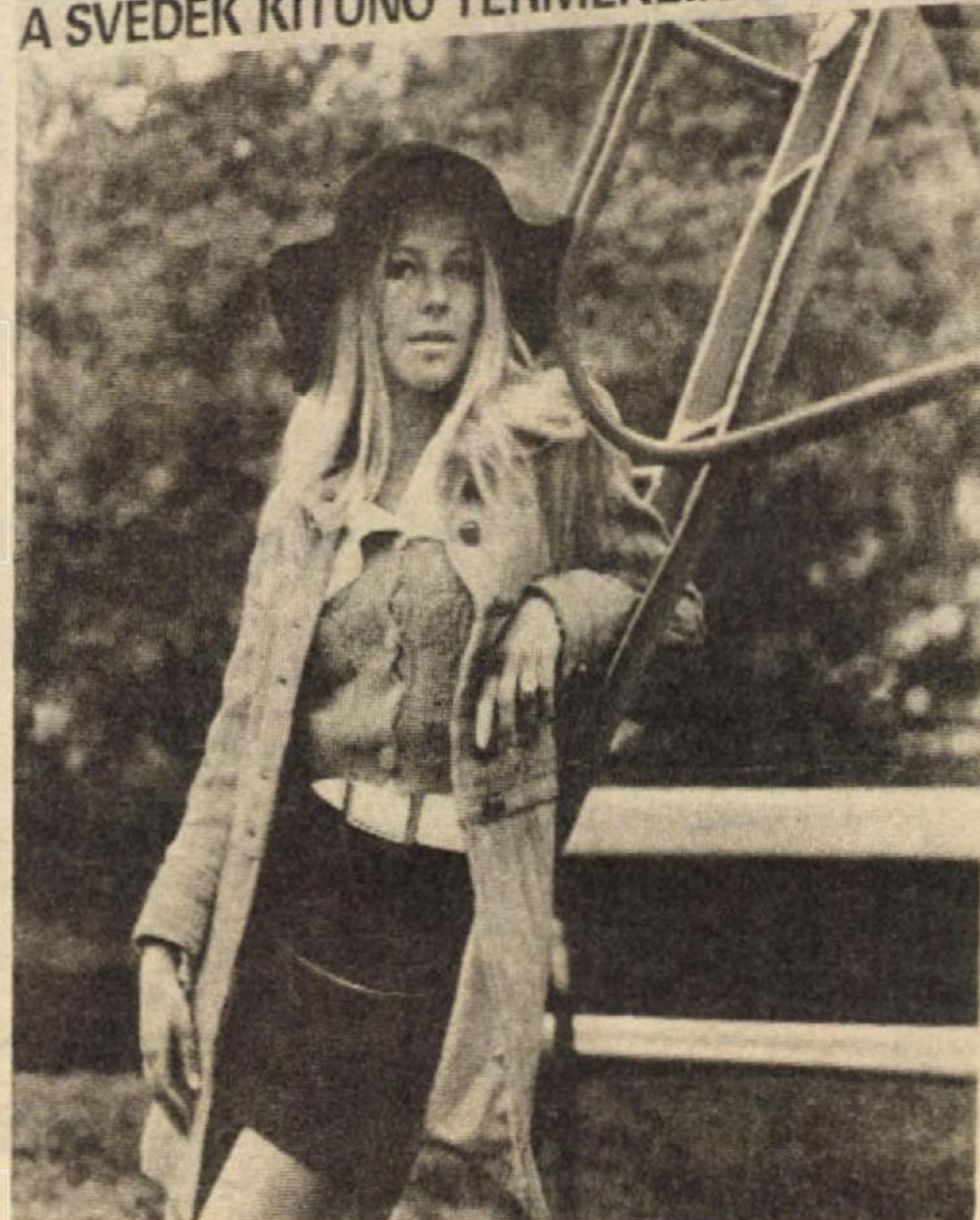
Ezért lassú az építkezés! Muszáj ezt egyedül csinálni?

(Az Építőmunkások Szakszervezetének székháza előtt fotózta: Budai Istvánné, Bp. V., Bécsi u. 2.)

A tanulóvezető nem tartotta be a követési távolságot, a rajzoló pedig a fizika törvényeit. Ilyen ütközésnél a rendőr elvtársaknak nem előre, hanem hátra illenék repülni.

(A „Ludas Matyi"-ban észlelte: Kovács István, budapesti olvasónk)

A mi véleményünk szerint is príma áru!

(A BNV-n fényképezte: Izsó László, 1042. Budapest, Jókai u. 6.)

TRIBÜN

Egy definíció. Martin Lauer, a 110 gát régi világrekordere mondta:

— Az edző olyan ember, aki más arcának verejtékével keresi a kenyerét.

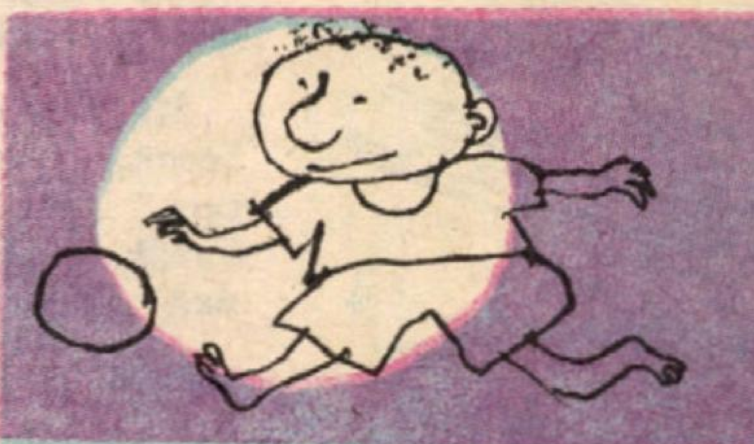
Bert Sumser, a leverkuseni atléták világhírű edzője mondotta egy vad szövetségi vita során:

— Nyugalom, uraim, a mosoly még mindig a legelegánsabb mód arra, hogy kimutassuk a fogunk fehérjét.

Brazília — köztudomásúlag — imádja a futballt. Csakhogy...

A Gallup intézet nemrégiben közvéleménykutatást rendezett. Kisült, hogy a brazil anyák 30 százaléka nem szeretné, ha fiacs-

kájából kiváló futballista csepe-redne.

— Nagy vetélytárs ez a játék — mondták. — Elrabolja tőlünk a gyerekeket.

Leonie Rysanek, a világhírű Wagner-énekesnő imádja a labdarúgást.

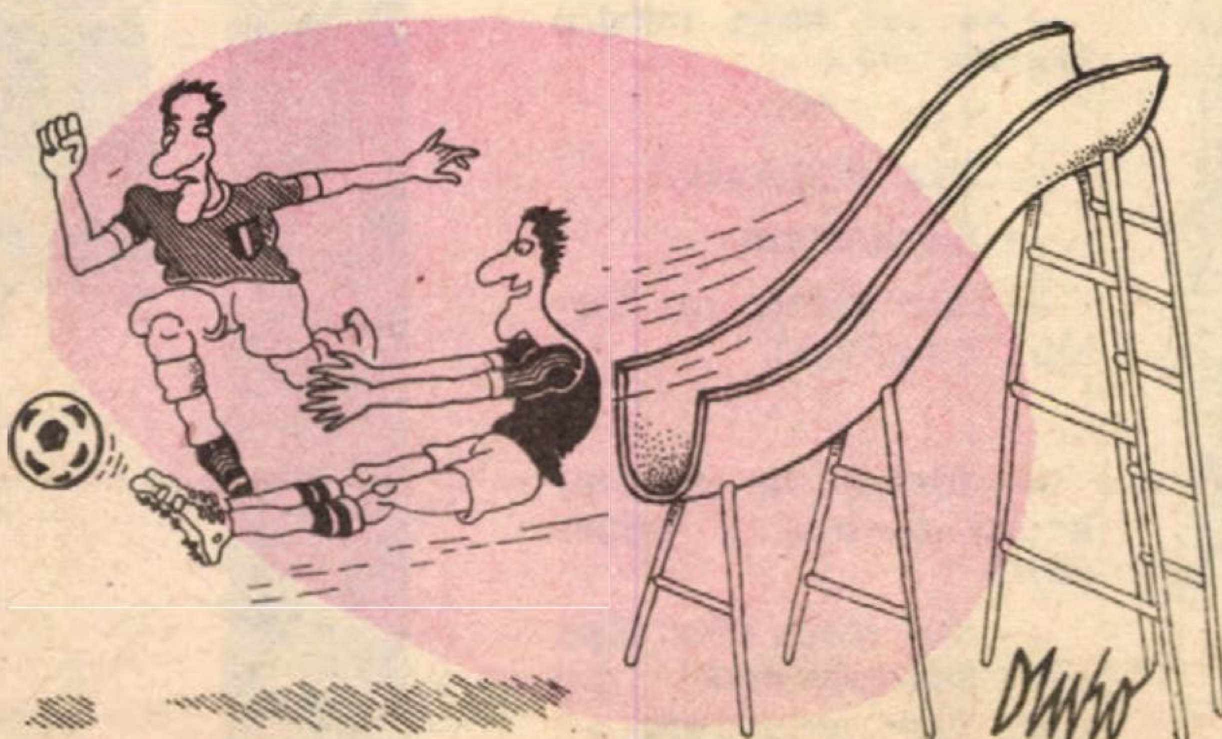
— Minden meccset végignéz a tévén — mondta Ernst Ludwig Gausman, az énekesnő férje.— És úgy kiabál, hogy néha már attól tartok, hogy bereked, és le kell mondani az esti előadást.

***

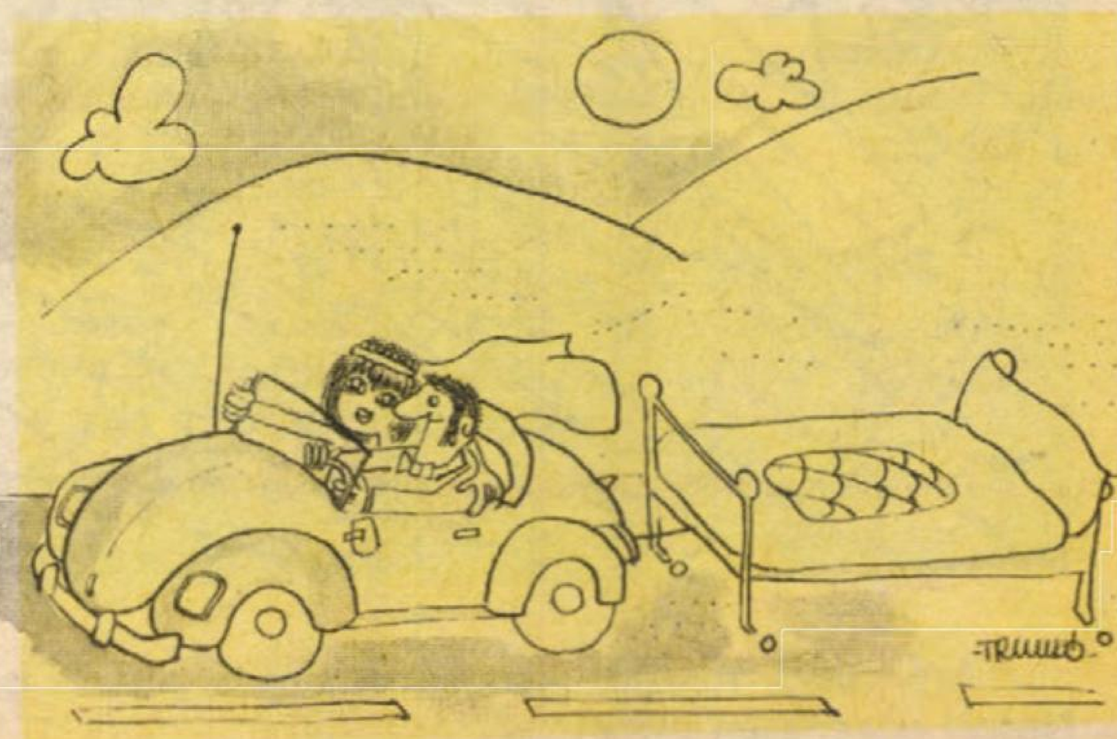
A fortlauderdalei Úszópanteonban most iktatták a nedves sport halhatatlanjai közé Benjamin Franklint, az amerikai úszás első nagymesterét. A nagy elnök névrokona már a 18. században szakkönyvet írt az úszásról, sőt, például is mutatott: az egyik európai útja alkalmával a hajóút utolsó tizenkét kilométerét úszva tette meg.

— A szemüvegétől sohasem vált meg — mondta avatóbeszédében Buck Dawson, a Panteon igazgatója — a fürdőruhát viszont utálta. Egy szál szemüvegben úszott be Angliába.

BECSÚSZÓ SZERELÉS

NÁSZÚT

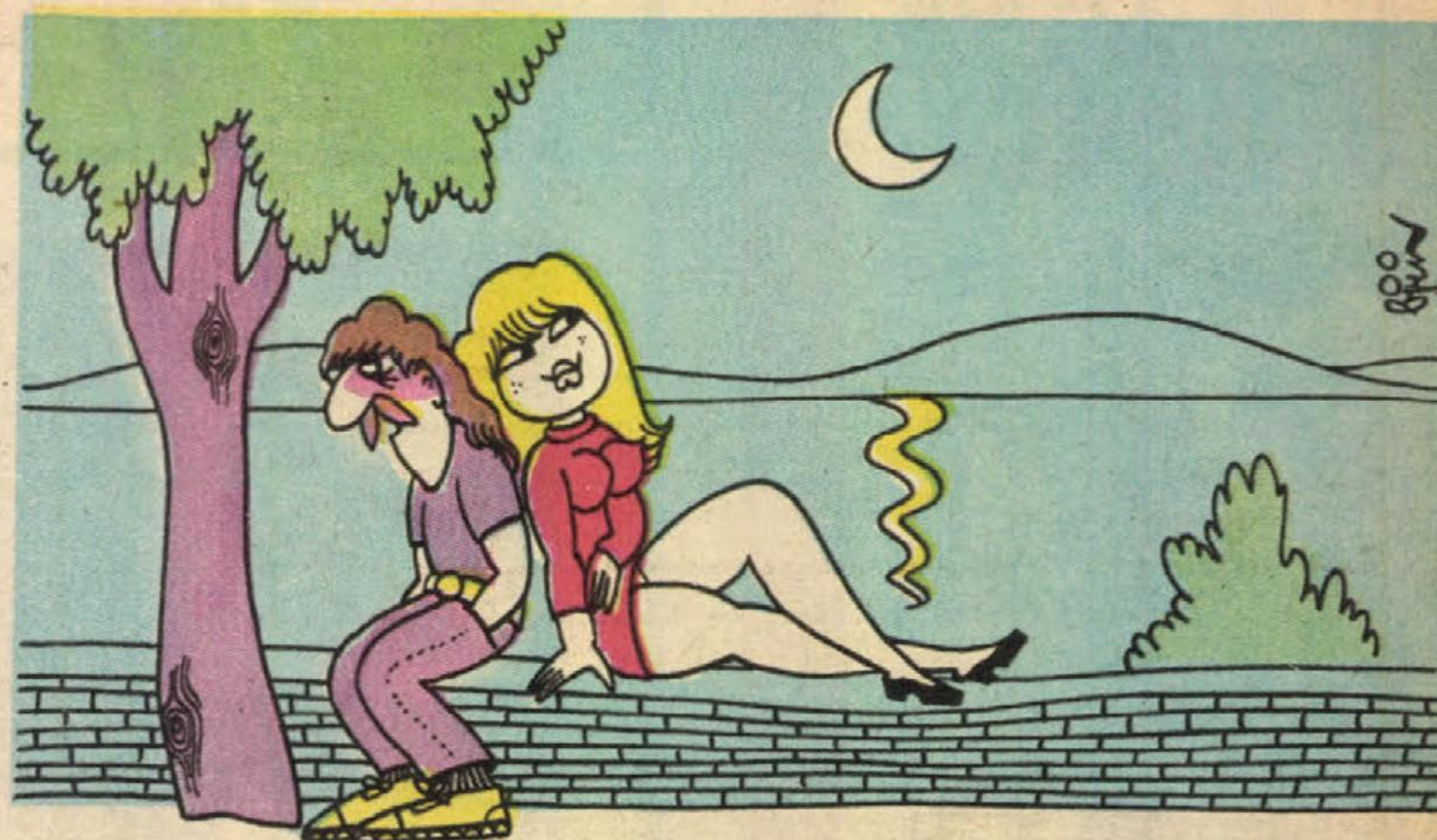

SZEMÉLYZETI OSZTÁLYON

– Kérem, a volt munkahelyemen évente egyszer szépségkirálynő-választás is volt!...

LÁZADÓ IFJÚSÁG

– Azért nem bírom a Holdat, mert már több ezer éve ilyen...

HIGIÉNIA

VIHAR A BALATONON

– Azért vagy rosszul, mert mindig csak a vizet bámulod. Nézzél egyenesen előre!

POTYA-CSERESZNYE

Megyünk a balatoni község határában, a dűlőúton. Egyszer csak elébünk áll egy hatalmas cseresznyefa. Majd kiveri szemünket a temérdek érett, sőt túlérett gyümölcs.

Megállunk. A csendben szinte halljuk, hogy nyög súlyos terhe alatt a fa. Megszánjuk, s neki látunk, hogy könnyítsünk rajta.

Hárman vagyunk, három felől szedegetjük, eszegetjük a pirosat, amely — hiába! — így az igazi.

— Jó napot! — köszön ránk váratlanul egy rekedt bariton.

— Adj' isten! — fogadom illemtudóan, fél szemmel odapillantva, de anélkül, hogy abbahagynám a cseresznyézést.

— Talán a maguké ez a szép fa? — kérdezi a hang most már közvetlen a hátam mögül.

Megfordulok. Behemót legény magasodik előttem. Fél kézzel tartja a kerékpárját, másik kezének lapát tenyere hadonászva húzza alá a kérdését.

— Bocsánat, de én úgy tudom, hogy az útmenti fáról a vándor szabadon ehet, csak magával nem vihet. Ez íratlan törvény — válaszolok félig tréfálkozva.

— Lehet, hogy valamikor ez volt a törvény, de a mostani törvény védi a magántulajdont. Ez a fa pedig magántulajdon!

Szó szót követ. A nagydarab fiatalembernek kemények a szavai, és az ökle sem lehet puha. Békés természetű barátom hát fölajánlja neki, hogy megfizetjük a cseresznyét, amit megettünk. Fejenként öt forintot számít — „jutányosan!" —, és miután zsebre vágta a pénzt, avval búcsúzik, hogy most már együnk csak, amennyi jólesik.

Nagy igyekezettel folytatjuk hát a cseresznyézést, nehogy ráfizessünk az üzletre.

Vagy tíz perc múlva arra ballag egy bácsi. Ránk köszön, fogadjuk.

— Egyék csak nyugodtan — mondja —, inkább maguk egyék meg, mint hogy ott rohadjon.

— Nyugodtan is esszük — válaszolom —, mivel megfizettük a gazdájának.

— A nemjóját! — csóválja a fejét nevetve az öreg. — Hát nem megvámolta magukat is az a bitang Jóska! A pimasz lókötő! Van olyan nap, hogy száz forintot kasszíroz a kirándulóktól a „magántulajdonért", pedig nincs annak még egy bokra sem.

— Majd lesz, ha ilyen élelmes — mondja a barátom.

— Annak? Soha! — legyint háborogva a bácsi. — Elissza az átkozott!

Sólyom László

HÁTHA VALAKI NEM ISMERI...

Bíró a vádlotthoz:

— Szégyellje magát! Maga most van itt ötödször!

A vádlott:

— Na és? Maga minden nap ide jön...

*

— Hol született?

— Kórházban

— Szentisten, mi történt magával?

*

— Jóska, te káromkodni tanítod a papagájt?

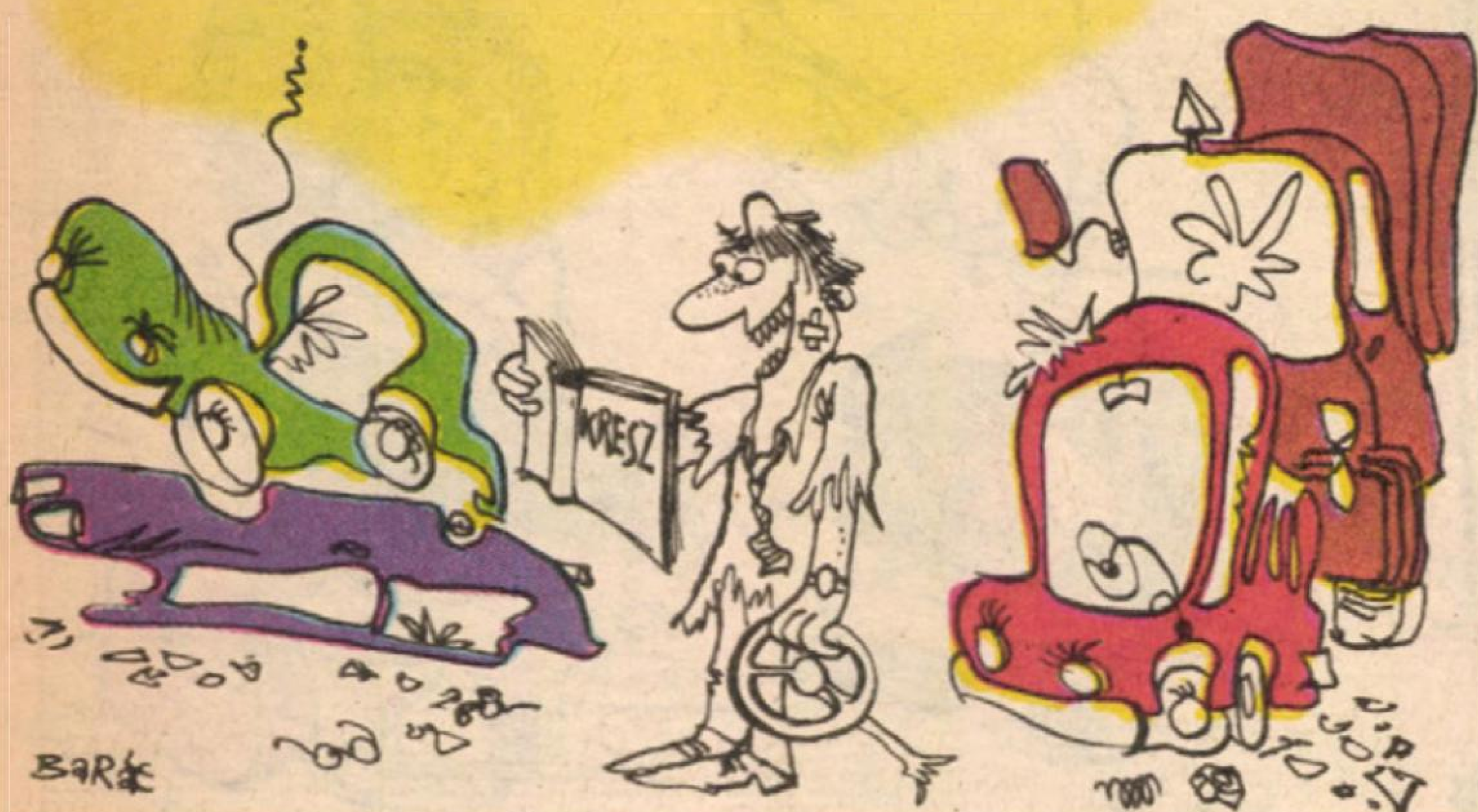
— Szó sincs róla. Épp azt magyarázom, mit nem illik mondania...

FEKETE HUMOR

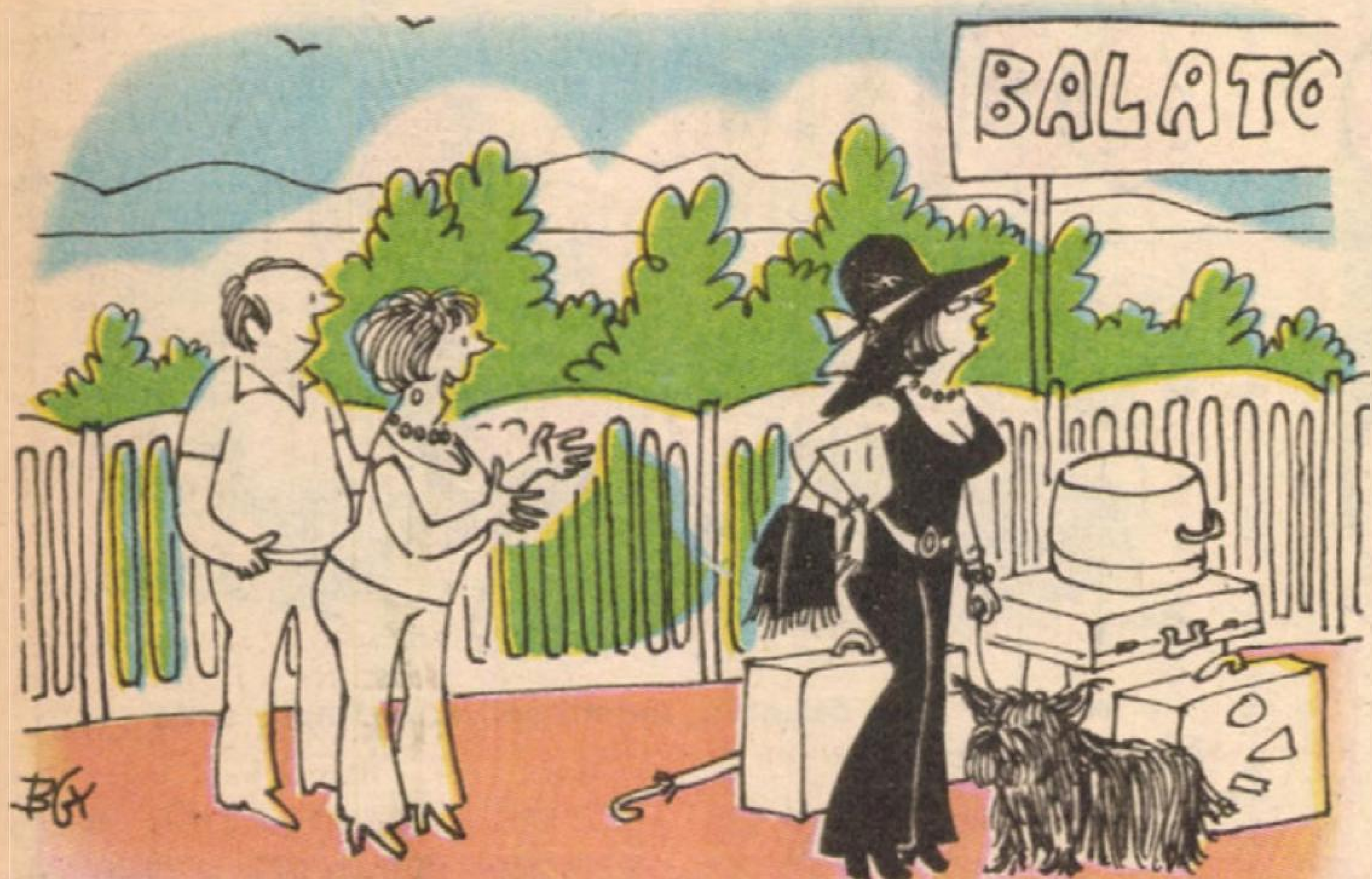
Nem szeret gombot felvarrni

ÖRÖM

– Nekem volt igazam!

FÉLREESŐ FÜRDŐHELY

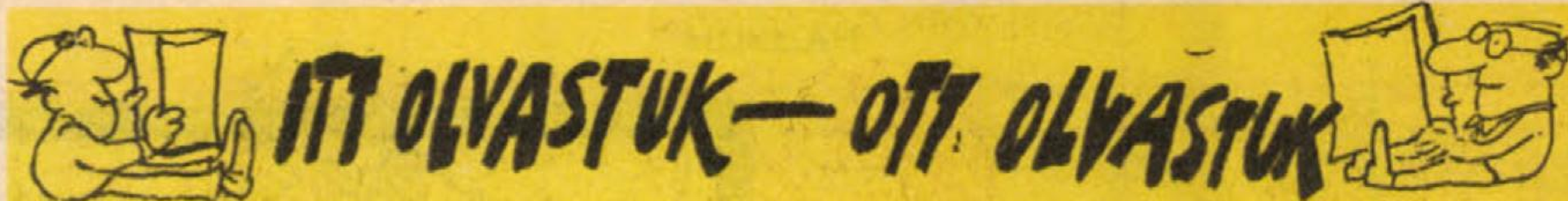

– Végre valami kulturális esemény! Ez egy nagy színész özvegye!

TANULMÁNYI KIRÁNDULÁS

– Itt tanulnak a kollégák csomagolástechnikát.

TISZTÍTÓ VIHAR

A tűznek, amely az angol parlament épületében egy ír terrorista csoport bombamerénylete nyomán lángolt fel, érdekes következményei lettek. A tűz ugyanis néhány képviselő magánlevelezését is elemésztette és megszenesedett papírlapok százai röpködtek a Westminster palota környékén a forró levegőben. Az angol bulvársajtó legkiválóbb képviselői nyomban a helyszínre rohantak, abban a reményben, hogy a szállongó levelek közül néhány esetleg valamely törvényhozóra kompromittáló adatokat tartalmaz. Egy képviselő a tűz után ezt mondta a Times munkatársának: „Napokig rettegésben éltünk, hogy milyen leveleket sodorhat a szél a Westminster palota környékén. Eddig még nem történt semmi baj. Szerintem azért, mert istennek hála, nemcsak tűzvész volt, hanem felhőszakadás is és az eső a levelek nagy részét besöpörte a csatornanyíláson".

KI TUDJA, HOL ÁLL MEG ...

Gerald Ford, amerikai alelnök, a közelmúltban részt vett egy golfversenyen, amelyen az Egyesült Államok politikai és művészeti életének számos nevezetessége elindult. Az alelnök verseny közben egy golflabdával fejen találta Tom Gerard 17 esztendős diákot, akit kórházba kellett szállítani.

A Washington Post kommentárja: „Rossz jel. Még emlékezhetünk rá, hogy Agnew alelnök botrányos bukása előtt néhány héttel fejbevert golflabdájával egy nézőt. Meg kell fontolni: ha politikusaink játszanak, eresszünk-e nézőket a közelükbe?"

MÉH-PARADICSOM

Az olasz rendőrség megszállta a bergamoi papírgyárat. Rendőrök tucatjai kutattak a hulladék papírok között. Megállapították: a milánói főpostán keresztül küldött levelek — sőt ajánlott küldemények és pénzes utalványok — azért nem jutottak el a címzettekhez, mert a postazsákokat a főposta épületéből egyenesen a hulladékpapír átvevő helyekre szállították.

MIMI ÉS A KARDINÁLIS

A minap Mimi Santoni 24 esztendős harsányszőke párizsi sztriptiztáncosnő és bárhölgy izgatottan telefonált a rendőrségnek. Közölte, hogy a Dulong utca 56. szám alatti lakásán összeesett és meghalt Daniélou érsek, a Francia Akadémia tagja. A rendőrség perceken belül ott termett. Jól ismerték a címet, hiszen a lakás közismert találkahely volt és Mimi asszony férje hivatásos selyemfiú, aki pillanatnyilag börtönben van. Mimi a rendőröket, valamint a jezsuita rend helyszínre érkező megbízottait átlátszó negligzsében fogadta. André Coste atya, a jezsuita rend franciaországi főnöke, előbb körbetelefonálta a nagy lapok szerkesztőségeit, majd a rendőrség segítségét is igénybevéve elérte, hogy az első újságjelentések szerint a kardinális nem Mimi asszony lakásában, hanem „a Dulong utca 56-os számú ház előtt, az utcán" esett össze. Egyedül a Canard Enchainé című szatirikus lap nem hallgatott a telefonokra és kirobbantotta a botrányt.

Daniélou kardinális a francia egyház konzervatív szárnyához tartozott és az egyházjogi vitákban a papi nőtlenség, a cölibátus rettenthetetlen hívének számított.

A LORD KENYERE

Lord Camoy brit főrend levele a Daily Telegraph című konzervatív lap szerkesztőségéhez: „Uraim! Felelőtlen elemek sokat panaszkodnak nálunk a kenyér árának emelkedése miatt. Ez teljesen indokolatlan és megengedhetetlen viselkedés. A megoldás rendkívül egyszerű, és háztartásomban évek óta alkalmazzuk. A szolgálatomban álló szakácsnő kiváló, magadagasztotta kenyeret süt, amelynek fogyasztása őszinte élveze- [illegible] okoz, valahányszor [illegible], az inas behozza az étkezéshez. Példám követését másoknak is ajánlom:"

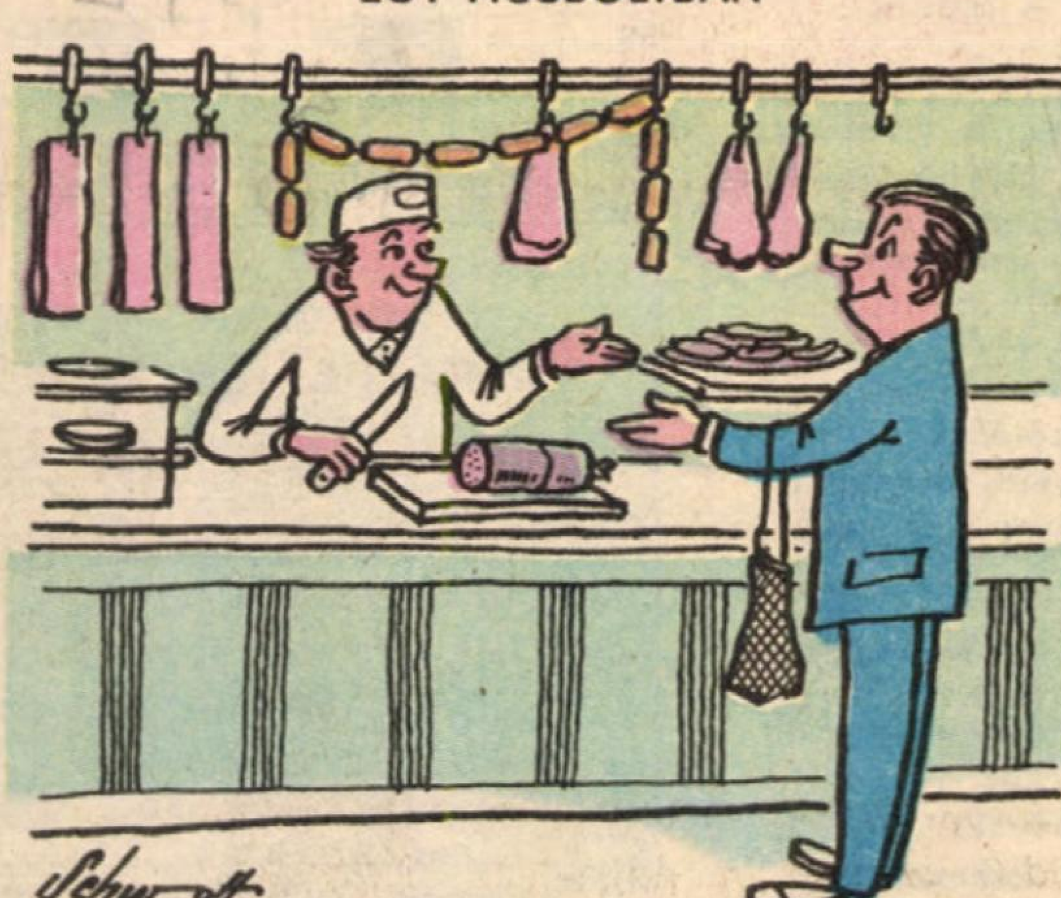

SZATIRIKUS HETILAP

Főszerkesztő: Tabi László
Főszerkesztő-helyettes: Földes György
Kiadja a Hírlapkiadó Vállalat
Felelős kiadó: Csollány Ferenc
Szerkesztőség:
Budapest VIII., Gyulai Pál utca 14
Postacím: 1977 Budapest
Telefon: 335-718.
Kiadóhivatal: VIII., Blaha Lujza tér 3
Postacím: 1959 Bp. Telefon 343-100, *142-220
Árusítja a Magyar Posta
Készült a Zrínyi Nyomdában
74.2308 2-29 — Budapest V., Bajcsy-Zsilinszky út 78
Ofszet rotációs eljárással, Ultraset 72-es gépen
Felelős vezető: Bolgár Imre vezérigazgató

INDEX: 25.504

EGY HÚSBOLTBAN

– Van még a tegnapelőtti virsliből?
– Hogyne, kérem!
– Köszönöm, akkor máshová megyek!

BOLDOG PÁR

– És mondd, szívem, akkor is így fogsz szeretni, mikor már elváltunk?

HÁZIBULI

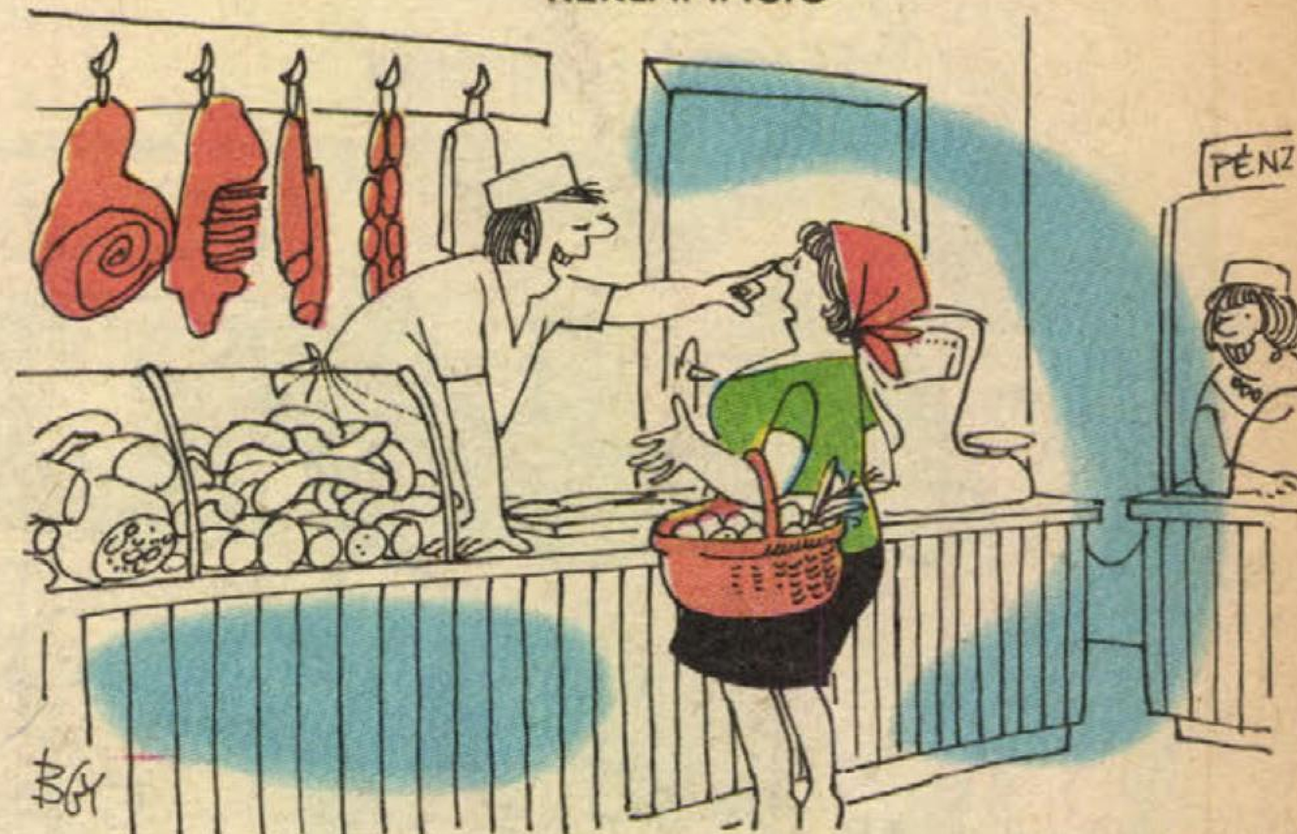
– De anyukám, mi már az óviban megtaláltuk egymást...

NŐI DOLGOK

– A Juci halálosan megsértődött, mert öregszik...

REKLAMÁCIÓ

– Mondja meg őszintén, mamikám, maga még soha nem csapott be senkit?

Neki még nehezebb

— Halló, főúr! Már egy félórája vagyok itt! — kiáltja a türelmetlen vendég a kávéházban. — Hát aztán? — felel a pincér — Vízszintes 1! Megfejtésül ezt a sort kell beküldeni kizárólag levelezőlapon legkésőbb július 22-ig erre a címre: Ludas Matyi. 1977 Budapest. A megfejtők közt háromszor 100 forintot sorsolunk ki.

VÍZSZINTES

14. Minden idők egyik legsokoldalúbb zsenije
15. Az orrával érzékel valamit
16. A legrövidebb irodalmi műfaj
18. Óriáskígyó
19. . . rózus
20. N
21. Tengerszoros neve az Adriai- és Ion-tenger között
23. Felveszi a földről
24. Bolond — németül
25. Vulkán Szicíliában
27. Te — németül
28. Üdülőhely a Dunakanyarban
31. Felettünk kéklik (ha kéklik)
32. Földművelő eszköz
34. . . gazda
35. Olasz város, itt fojtották meg Nagy Lajos öccsét, Endrét
37. Európai főváros
38. N. A. N.
39. Többnyire a szél jelzője
40. Régebben ez volt a neve a lapok hirdetési rovatának
42. A nap is, a tűz is
45. Becézett iskola
47. A. M. Y.
48. Ahol fény van, van ez is
50. Angol férfinév fordítva
51. A hajó felszereléséhez tartozik

   T. T.

56. Nótából ismert csárdanév
57. Mohamedán vallású népcsalád
59. Kötőszó
60. Német -hoz -hez
61. Szigetcsoport a Csendes-óceánban
65. „Vízzel, szappannal megtisztítani"
66. A versike szerint nagy a hasa

FÜGGŐLEGES

1. Kenyere javát megette
2. Szent János „előneve"
3. Király — franciául
4. A tudományos szocializmus egyik megalkotója
5. Helyőrségi laktanya
6. . . . fológia
7. A Sasfiók írójának keresztneve
8. Az alapos nagytakarítással együtt jár
9. É. O.
11. Mint a 34. vízsz.
12. Lélekölő, keserves munka
13. Igen — egy szomszéd ország nyelvén
17. Beérkezik, karriert csinál — ismert idegen szóval

21/a. Állam Amerikában

22. Jele például a taps is
26. Asszonynevek végződése
29. Képzeletbeli lény, aki vigyáz ránk
30. Ő — németül
33. Iránymutató szó
36. Arany — latinul
41. Y. I.
42. A modern orvostudomány egyik vívmánya
43. Nincsen cowboy enélkül
44. A bibliából ismert helység Jeruzsálem közelében
46. Nyáron a fa
49. R. K.
52. Latin kötőszó
53. A cigaretta beceneve
54. Büntetését tölti (névelővel)
56. Ő adta ki az első magyar hírlapot (Mátyás)
57. A apát így is becézik
58. Török rang volt
62. Olasz névelő
63. Capone keresztneve volt
64. Hitler hírhedt alakulata

1 É	2 N	3 R	4 E	5 G	6 G	7 E	8 L	H	9 É	10 T	11 Ó	12 R	13 A	ó
14 L	E	O	N	A	R	D	O	■	15 O	R	R	O	N	T
16 E	P	I	G	R	A	M	M	17 A	■		■	18 B	O	A
19 M	O	■	20 E	N	■	21 O	T	R	21a A	N	22 T	O	■	V
23 E	M	E	L	I	■	24 N	A	R	R	■	25 E	T	26 N	A
27 D	U	■	28 S	Z	29 Ö	D	L	I	G	30 E	T	■	31 É	G
32 E	K	33 E	■	34 O	R	■	35 A	V	E	R	S	36 A	■	Y
37 T	I	R	A	N	A	■	38 N	Á	N	■	39 Z	U	G	O
T	■	R	■	■	40 N	41 Y	I	L	T	T	É	R	■	K
■	42 M	E	43 L	44 E	G	I	T	■	I	■	45 S	U	46 L	I
■	Ü	■	47 A	M	Y	■	48 Á	49 R	N	Y	■	50 M	O	T
■	51 V	52 A	S	M	A	53 C	S	K	A	■	54 A	■	55 M	T
56 B	E	C	S	A	L	I	■	■	■	57 A	R	58 A	B	■
59 É	S	■	60 Z	U	■	61 G	A	62 L	63 A	P	A	G	O	64 S
65 L	E	M	O	S	N	I	■	66 A	L	I	B	A	S	A

PÁRBESZÉD A PRESSZÓBAN

című keresztrejtvényünk megfejtése:

„Mert nem voltál ott, amikor megkértem a kezét."

100—100 forintot nyert:

Király Albert, 3060 Pásztó, Kölcsey u. 25.

Tábori Gusztávné, 3700 Kazincbarcika, Május 1 út 15.

Ormándy Máténé, 2633 Ipolytölgyes, Petőfi u. 15.

A díjakat postán küldjük el.

```
mertnemvoltálot
eper leáldoz rt
gelei ggy magda
kristály hallom
éne h eá ina  i
raffaello egyék
ty akcio pk ego
e z as mea ms r
misu ej irsa h
amatörök kaolin
karolinák prado
e odium napilap
zoál télapo ilc
ér ás gepárd gs
tröszt epsom oa
```